Година Четвърта — Варна Сѫббота, 27 Май 1895 г. — Брой 151—152

ЧЕРНО МОРЕ

ОБЩЕСТВЕНЪ ВѢСТНИК

ОСНОВАНЪ ВЪ 1891 ГОДИНА.

Излѣзва въ Четвъртъкъ и Е

„Всичкитѣ права на свободата сѫ основани на правдата, за туй първата длъжность на свободата е да защищава правдата“.

Стопанинъ П. БОБЧЕВСКИЙ

ЦѢНИ.

За абониранье на вѣстника:

За година . . . . . . 14 л.
„ 6 мѣсеца . . . . . . 7 л.
„ въ странство за година 18 л.

За обявленията:

На 4 стр. за гарм. редъ 15 ст.
„ 1 стр. „ „ 50 ст.
„ другитѣ стр. „ 30 ст.

За обявленията на сѫд. пристави се плаща по 10 ст. на **дума**, ако се публикуватъ по три пѫти, или по 5 ст., ако се публикуватъ само по единъ пѫть.

За многократни обявления се правятъ отстѫпки.

АБОНАМЕНТЪТЪ СЕ СЪБИРА ВЪ ПРѢДПЛАТА

Записваньето на новъ абонатъ става всѣкога отъ началото на мѣсеца.

Единъ брой ст.

АДРЕССЪ.

За статии и рѫкописи:
Редакцията.
Абонаменти и обявления:
До Администрацията.
За пари (въ бонове и записи)
До П. Бобчевский.

Редакцията не отговаря за сѫдържанието на публикуванитѣ писма и съобщения, щомъ не сѫ отъ специалнитѣ ѝ дописници.

Неупотрѣбенитѣ рѫкописи се врѫщатъ, ако се платятъ пощенскитѣ разноски.

Неплатени писма не се приематъ.

Единъ брой ст.

Госпожица **Б. Пастернакъ**, свършивша Цюрихската Консерватория, дошла на скоро въ Варна, прѣподава уроци по **пияно**.

Адрессъ: кѫща № 1193, улица „Царь Борисъ“.

До Господина Директора на 1-то Българско Анонимно Стъкларно Дружество въ гр. Варна.

Господинъ Директоре!

Получихъ порѫченитѣ ми въ фабриката на Дружеството Ви 1160 медицински стъкла отъ 35, 50, 200, 300 и 400 грамма, които намѣрихъ и по качество и по цѣни много по-добри отъ европейскитѣ. Стъклата бѣхѫ тъй добрѣ амбалирани, щото нѣмаше нито едно счупено, когато европейскитѣ, отъ които по прѣди си доставлявахъ, пристигахѫ твърдѣ лошо амбалирани и 10% счупени. По слѣдствие на това явявамъ Ви, че за напрѣдъ ще си доставлявамъ медицински стъкла отъ Вашата фабрика.

гр. Разградъ, 20 Май 1895 г.

Съ почитание:
Аптекарь **И. Срѣбровъ**.

3—827—1

ИСТОРИЯТА НА ВАРНЕН. ГРАД. ИЗБОРЪ.

(21 Май 1895 год.)

„Варненци, на васъ гледа цѣла България!“—се провикнѫ оппозиционнийтъ печатъ у насъ. Оппозицията, освѣнъ това, повика прѣдставители на печата, повика и почти всичкитѣ си първи съмишленници отъ близскитѣ градове и окрѫзи, за да гледатъ избора. Дѣто ще се каже, взе се за капиталъ тоя тукъ общински изборъ отъ оппозицията, съ пълна увѣренность, че ще добие отъ него храна за себе си по край прѣдполагаеми насилия и звѣрства отъ страна на правителството.

Като е тъй, необходимо е да прослѣдимъ тоя нашъ изборъ точно и подробно, за да можемъ и да си правимъ правилни размишления и заключения. Прѣдъ видъ на тая необходимость, ний се залавяме най-напрѣдъ съ тоя немалъкъ трудъ, за да сложимъ всичката материя, фактитѣ, прѣдъ разума на добросъвѣстния читатель, а послѣ ще приказваме, ще ѭ разглеждаме всестранно.

Прѣдъ избора.

Читательтъ знае, че общинскийтъ съвѣтъ се растури по постановление на окр. постоянна коммиссия. Законно или незаконно—върху това вече достатъчно е челъ той, читательтъ. Знае се, въ всѣки случай, че растурваньето станѫ съгласно съ мнѣнието на *изборно* учрѣждение — Постоянната Коммиссия — а не противъ мнѣнието му.

Слѣдъ растурваньето, естественно почнѫхѫ полегка-лека да се оживляватъ агитацитѣ за прѣдлѣжащия изборъ. Въ периода на тия агитации не се случихѫ нѣкои особенни происшествия: имаше два-три побоя, за които гледаме подадени оплаквания до Княза и оппозиционния печатъ; но тѣхното влияние върху агитацията, както по лицата, така и по обстановката, съвсѣмъ не се вижда да е забѣлѣжително, защото никой отъ избирателитѣ не даде внимание на тѣхъ. Градъ голѣмъ: биѭтъ се, даже промушватъ се често, особенно въ нашия градъ. Даде Господь, та въ тоя периодъ не се случи нѣкое промушванье съ кама между пияни хора, за да се отдаде то на партизански цѣли. Нѣщо повече: прѣди около мѣсецъ станѫ убийство между работници, битъ бѣше въ шантана и нѣкой-си за нещастие оппозиционеръ, а послѣ закаранъ въ полицията, като пиянъ и скандалиозенъ човѣкъ. Това се нарѣче „касапница“ и „торбопѣсъчие“ съ „волски пишлокъ.“ Прѣдставѣте си, въ най-критическото врѣме, въ агитацитѣ, не се появи ни единъ случай отъ арести, убийства и нарѣченитѣ „полицейски насилия“! Окр. ни управитель, опаренъ отъ скоро-минѫлитѣ такива обвинения и анкети по тѣхъ, не е спалъ въ агитационния периодъ нощно врѣме, за да надзирава полицията и нейната бодрость. Това знаемъ отъ собственнитѣ му проклѣвания на часа, въ който се е ангажиралъ веднъжъ да приеме този постъ и да издържи достойно всичкитѣ неприятности на тая служба. Станѫлитѣ два-три побоя не сѫ могли да се прѣдупрѣдятъ между хора, които не знаятъ мѣрка на устата си въ непълно трѣзвенно положение нощно врѣме, безъ участието на „полицейски насилия“. И, слава Богу казваме, че сѫ били само тѣ, благодарение на извънредната бодрость на властьта прѣзъ това врѣме.

Съ приближаваньето на изборния день, агитацитѣ се усилвахѫ, партизанитѣ се оживлявахѫ. Течението имъ се опрѣдѣля малко-много отъ притуркитѣ къмъ вѣстника ни №№ 1, 2, 3 и 4, които сѫ въ рѫцѣтѣ на нашия читатель. Не е чудно, тия притурки да се считатъ за невѣрни отъ оппозицията. Не е чудно, защото въ такива врѣмена всѣкой гледа по своему на нѣщата, безъ да ще; но, както и да се гледа на тѣхъ, констатиранитѣ въ тѣхъ работи, като *фактове*, сѫ вѣрни, та читательтъ може и самъ да сѫди за правилностьта на сѫжденията ни върху изразенитѣ фактове.

Едно нѣщо въ притуркитѣ не е споменѫто нарочно, за да не отстрани мирнитѣ хора отъ избора. Това нѣщо е слѣдующето:

Още прѣди една недѣля почнѫ да се пръска слухъ, и постепенно се усили, че радославиститѣ купували револвери. Упоритостьта на този слухъ ни накара да го провѣримъ чрѣзъ своитѣ партизани въ послѣднитѣ дни прѣдъ избора и узнахме, че нѣкои испѫдени отъ общината служащи и нѣкои гърчета купили прѣзъ прѣдизборната седмица, а най-вече въ Срѣда, Четвъртъкъ и Петъкъ, до 70 револвера! Въ Сѫбота прѣдъ избора полицията е обискирила скандалджиитѣ (такивато хора има и си личѭтъ всѣкѫдѣ, въ всѣки градъ) и намѣрила тъкмо 30 нови револвери върху имъ! — Този фактъ изненада всички наши приятели и тѣ се умислихѫ доста, но пакъ, като рискувахѫ, че изборътъ може да остане безъ избирателит, оборвахѫ слуха съ подигравки и куражъ. Сѫщий день минувачи агитатори изъ гръцската махла сѫ чули разговоръ на дѣца по турски: „ярънъ мухаребе оладжакъ“ (утрѣ война ще има). Отдѣ на кѫдѣ такива думи въ устата на дѣца-гагаузчета—чудно нѣщо! Турцитѣ, отъ друга страна, заявихѫ чрѣзъ свои хора, че ако станѫтъ скандали въ избора, тѣхъ ги нѣма тамъ.

Гласоветѣ.

Прѣзъ агитационното врѣме нашитѣ приятели съобразихѫ, и трѣбваше да съобразятъ, че минѫлото лѣто заедно съ Ранкова правихме градския изборъ безъ да се дѣлимъ на политически партии, и расчитвахме на гласове: 1) отъ търговското съсловие, 2) отъ еснафитѣ—всичкитѣ, 3) отъ работницитѣ на скелята, 4) отъ турцитѣ и 5) отъ гърцитѣ и гагаузитѣ. Имахме за противници стамболиститѣ, съ около 50 до 100 гласа най-много, и нашия политически съмишленникъ г. Дяковича съ IV-ия участъкъ, по несъгласие за кандидатитѣ. Побѣдата ни при това положение бѣше явна, още повече, че расчитвахме да раздробимъ гласоветѣ и отъ IV участъкъ. Тогава г. Дяковичъ намѣри причина и се оттегли, изборътъ станѫ миренъ и веселъ. Но тъзи година политическото положение, което несъмнѣнно влияе върху избора, е измѣнено: Ранковъ, току-що свалѣнъ отъ кметството, е оппозиционеръ, а е сварилъ въ 10-тѣ мѣсеца да облагодѣтелствува много и влиятелни граждани чрѣзъ разни отстѫпки по работитѣ имъ въ общината; особенно развали гърцитѣ и гагаузитѣ съ служби и улеснения по мѣста, кѫщи, улици и прч.; залъга съ „либерализъмъ“ и народнитѣ учители, които и така бѣхѫ възстанѫли срѣщу министра си, както се знае, а покрай тѣхъ и социалиститѣ 20-30 души (учители и социалисти сѫ буйни агитатори); освѣнъ тѣхъ имаше на своя страна всички уволнени чиновници, пакъ агитатори, сѫщо и уволненитѣ общински служащи, негови протежета, които край псувнитѣ си, и слѣдъ растурваньето, бѣхѫ станѫли невъзможни въ службата. Всичкитѣ тия гласове можехѫ да бѫдѫтъ и добри агитатори. Въ турцитѣ Ранковъ има и Ахмедъ Хадърчалѫ, извѣстнийтъ на читателитѣ народ. прѣдставитель, като агитаторъ. Наскоро, до прѣди паданьето си, Ранковъ располагаше още и съ работницитѣ на скелята, съ общин. служащи, както и съ бѣднитѣ, се подъ влиянието на кметската длъжность, а слѣдъ паданьето си и еднитѣ и другитѣ прѣминѫхѫ подъ влиянието на общ. коммиссия. Въ итогъ, Ранковъ расчитваше въ този изборъ *сигурно* на гърци и часть гагаузи, испѫденитѣ чиновници и службаши, учителитѣ и социалиститѣ. Отъ всѣкѫдѣ другадѣ той трѣбваше да печели чрѣзъ горнитѣ си агитатори. При това положение, нашитѣ приятели расчитвахѫ на поддържката отъ цѣлото търговско съсловие (безъ г. г. Нони Киселкова, прѣдставитель, Рача Бояджиева и Никола Мутафова), цѣлия еснафъ, цѣлия IV участъкъ (г. Дяковичъ се оттегли въ частенъ животъ), всички турци (защото Хадърчалѫ биде изолиранъ — фактъ: доведе само 10 души турци на избора), всичкитѣ работници отъ скелята (безъ 6 до 10 души, останѫли съ извѣстний Х. Лука, който даже не дойде на избора), всички служащи общински, и всички арменци (минѫлото лѣто не приехме тѣхенъ кандидатъ въ листата си и не взехѫ участие, а сега взехме кандидатъ тѣхенъ). Другитѣ народности, евреи, католици и прч. обикновенно не ходятъ на изборъ или, и да ходятъ, нѣматъ значение, като група.

Ами *циганитѣ?* — ще попита иронически нашйй противникъ. Отговаряме: циганитѣ минѫлото лѣто бѣхѫ партизани на Ранкова, защото той държеше общината тогава, а сега сѫ наши партизани, защото ний държимъ общината. Общинскитѣ слу-

жащи[illegible] не сѫ толкова сигурни, колкото сѫ циганитѣ. А конституцията и законътъ не питатъ *кои* гласували, ами — *колко* гласували. Либерализъмъ, равенство прѣдъ урнитѣ. Ако не ги държимъ ний, ще ги мземе противникътъ. Това сѫ гласове, бюлетини. Пъкъ и нека да си кажемъ, та, ако щете, вѣрвайте! Рѣшениет[illegible] на нашитѣ приятели бѣше, да и[illegible] отнемемъ правото да гласуватъ: не ги даваме на противника, да не ги викаме за гласуванье. [illegible]те добрѣ, че циганското кон[illegible]ционно „гражданство“ е толкова [illegible]то доста е да имъ викне единъ [illegible]ционски служащъ въ униформа, [illegible] да замръзнѫтъ на мѣстата си или да тръгнѫтъ подирѣ му. За туй не ги туряхме въ смѣткитѣ на гласоветѣ си.

Листитѣ.

При това раздѣление на гласоветѣ, нашитѣ приятели свикахѫ на 16-й Май, въ вторникъ, събрание отъ по-видитѣ и влиятелни въ своята срѣда граждани отъ народноститѣ: българи, турци, гърци, арменци и евреи. Гърцитѣ не дойдохѫ, освѣнъ само двама, които обявихѫ, че не желаѭтъ да влѣзватъ въ избирателна коммиссия. Избра се 24-членна коммиссия, и въ Четвъртъкъ, прѣдъ избора, на 18-й Май, тѫзи коммиссия съ бурни и сериозни разисквания въ продължение на около 4 часа дойдохѫ до единодушно съгласие върху кандидатитѣ, промѣнявани и критикувани разно: по честность, по способность за постояненъ съставъ, и по влияние върху своитѣ съграждани, съсѣди, съсловие, народность. Трѣбва да прибавимъ, че за народноститѣ турска и арменска отъ прѣди 2-3 дни се извѣсти на вѣроисповѣднитѣ имъ общини чрѣзъ приятели, да се съберѫтъ и опрѣдѣлѭтъ кои лица желаѭтъ, та да гласуватъ за тѣхъ задружно съ общата листа. (Извѣстно е, че народноститѣ повече гледатъ само кои нейни членове ще влѣзѫтъ, а за другитѣ народности толкова заинтересовано не внимаватъ, освѣнъ, ако лицето отъ друга нѣкоя народность е нѣщо противно на цѣлата нация, мѫчѫтъ се да не бѫде то въ общата листа.)

Въ листата не влѣзохѫ гърци, защото на упълномощения отъ приятелитѣ да говори съ нѣкои видни и влиятелни гърци, за да ли ще дадѫтъ свои кандидати въ нашата листа, както станѫ съ другитѣ нации и както станѫ съ тѣхъ и минѫлото лѣто, тѣ отговорили, че *общината имъ рѣшила да не вземе участие въ избора и за туй нѣма и кандидати.* Лицето, което се упълномощи да говори, бѣше г. Янко Славчевъ, добрѣ извѣстенъ търговецъ отъ скелята. Отъ този отговоръ трѣбваше да разберемъ, че гърцитѣ не сѫ съ насъ, а по единъ деликатенъ начинъ отблъскватъ всѣкакъвъ ангажиментъ къмъ наша страна. Мнозина почтенни търговци отъ тѣхъ, впрочемъ, изявяваха искренно личното си съжаление за това, че между тѣхъ-си нѣматъ съгласие, за да бѫдемъ дружни, и че между младитѣ имъ има взаимни гонения (това е истина: издаваха се едноврѣменно тука в. в. „Евксиносъ“ и „Одиссѐсъ“, които се гонѣхѫ). На мѣстото си е да прибавимъ и ний, че Ранковъ води дъщерята на почтенния ни съгражданинъ, г. Чалики, гъркъ, дрѣхарь, а и Ник. Провадалиевъ, тъстъ на Радославова, води гъркиня, която и днесь не знае буки български.

Листата на избир. комиссия излѣзе твърдѣ сполучлива: тя се удобри въ града отъ търговския и еснафския свѣтъ, отъ IV участъкъ, който се населява отъ около 1900 избиратели занаятчии и дрѣбни търговци, съ $^3|_4$ българи разсѫдливи и $^1|_4$ татари (послѣдни[illegible]ѣ работѭтъ всичко въ съгласие [illegible]рцитѣ), отъ турцитѣ и арменци[illegible] листата се прие благосклонно, [illegible]това обстоятелство, че не се [illegible]между нашитѣ съмишленици[illegible]а друга листа и никакво не[illegible]което да принуждава избир[illegible] размисля още веднъжъ [illegible]ата. Отъ всѣкждѣ чухме [illegible]ителни изявления.

[illegible] нашата листа, Ранковъ из[illegible]та на „растурения съвѣтъ“ съ трима души: извади търговеца г. Георги Х. Дѣчевъ, който бѣше подалъ като съвѣтникъ оставка и не стѫпи въ съвѣта, макарь да не му ѭ приемахѫ, и го замѣни съ арменецъ г. Артюнъ Сукизиянъ, *братъ на нашия кандидатъ* г. Мадатия Сукизиянъ, съ цѣль агитаторска: да скара, ако може, двамата братья кандидати единъ противъ другъ и да разбърка арменската срѣда или поне да ѭ отстрани по тоя начинъ отъ участие въ избора. Но не сполучи: той не взелъ съгласието му и г. Артюнъ Сукизиянъ не отиде противъ по-голѣмия си братъ. Вторий замѣненъ отъ него кандидатъ вмѣсто Мурада Куртевъ бѣше Османъ Еф. Демирджи, *който бѣше приетъ въ нашата листа*; но и този послѣдний категорически му заявилъ, че не приема да влѣзе въ неговата листа, па обяви туй и въ нашия вѣстникъ. Третий кандидатъ замѣненъ отъ него бѣше г. П. Юшенлийски съ г. Костадина Бошковъ, подпрѣдсѣдатель на неговото бюро. И единий и другий сѫ отъ IV участъкъ, за раздробление тоя участъкъ. И тука не сполучи г. Божковъ струва само една чу[illegible] влияние въ IV участъкъ. Минѫлото лѣто заедно мислѣхме да го поставимъ въ листата, но бѣхме прѣпочели г. Юшенлийски, защото се убѣдихме, че г. Божковъ не ще донесе ни 5 избирателя съ себе си—човѣкъ още безъ влияние, макарь честенъ и добъръ, а Ранковъ нѣма никого другиго въ IV участъкъ.

Освѣнъ всичко това, противната листа бѣше разглобена и съ 5 *отказвания* отъ кандидатиранье, именно г. г. *Георги Желевъ,* виденъ и твърдѣ почетенъ търговецъ отъ скелята; *Юрд. Мирославовъ,* отъ IV участъкъ, роднина на нашия кандидатъ г. Кѫнчо Мирославовъ; *Хюсню Налбантоглу,* влиятеленъ въ своята народность, но съ съгласието му и прѣдложението на тѣхната срѣда *приетъ въ нашата листа; Османъ Еф. Демирджи,* нашъ кандидатъ, и *Артюнъ Сукезиянъ,* братъ на нашия кандидатъ. Всички тѣзи г-да заявихѫ чрѣзъ нашия вѣстникъ, че се отказватъ отъ прѣизбиранье и приематъ *само* въ нашата листа. Така щото листата на растурения съвѣтъ загуби и отъ това, защото, то се знае, отказавшитѣ се не помагахѫ за избора си отъ опозицията. Въ сѫбота тръгнѫхѫ и кандидатитѣ му г. г. *Спасъ Шиваровъ* за Разградъ и *Нони Киселковъ* за Ново-село.

Въ Четвъртъкъ излѣзе печатно възвание отъ Стамболовиститѣ, че не сѫ съединени съ радославиститѣ и че да не взематъ участие въ избора.

Въ надвечерието.

Слухътъ за револверитѣ сѐ распространява. Отъ противния лагеръ постоянно се чуватъ заканвания. Агитацията, печатна и лична, върви напрѣгнѫто, агитаторитѣ се слѣдѭтъ единъ другъ изъ улицитѣ и махлитѣ. Нощьта срѣщу сѫбота сѫ били раздавани вече бюлетини отъ противния лагерь и, това, което ни изненада, бюлетинитѣ били раздавани отъ гимназисти на хозяитѣ си, въ кѫщитѣ на които живѣѭтъ! Тия бюлетини ни се донесохѫ отъ получившитѣ ги въ IV и V участъци. Новость: и ученици има агитатори въ избора! Слѣдъ обѣдъ, въ сѫбота, ни съобщаватъ, че Ранковъ съ десятки ученици отишелъ въ Табахнитѣ (края на града къмъ желѣзницата, съ смѣсено население.) Пращатъ се множество опитни агитатори заедно и съ двама почетни търговци, за да осуетяватъ агитациитѣ имъ съ разубѣждаванье и да приберѫтъ раздаденитѣ бюлетини. По стѫпкитѣ имъ тѣ всичко обръщатъ, събиратъ бюлетинитѣ и даватъ други.

Отъ парахода слѣзватъ г. г. *Д-ръ Такевъ,* редакторъ на в. „Гласъ“ и народ. прѣдставитель, *Муткуровъ,* корреспондентъ отъ в. „Свобода“, *Ст. Руссевъ,*–отъ „Социалистъ“, *Т. Пѣевъ* —отъ „Народ. Права“, *К. Арсениевъ,* —отъ „Знаме“, *Ковачевъ,*—отъ „Съгласие“. Отъ желѣзницата слѣзва г. *А. Краевъ,* редакторъ на „Народ. Съзнание“ въ Шуменъ и народ. прѣдставитель. Надохождатъ още отъ Добричъ народ. прѣдставитель г. *А. Арсеновъ,* радославистъ, отъ Провадия народ. прѣдставитель г. *Я. Чучарковъ,* радославистъ, отъ Шуменъ нар. прѣдставитель и кметъ г. *Хр. Тодоровъ,* отъ Новий-Пазаръ нар. прѣдставитель г. *Тони Радевъ,* нар. прѣдставитель г. *Я. Сакѫзовъ,* отъ Разградъ г. *Наумъ Георгиевъ,* членъ на окр. съвѣтъ тука, радославистъ, отъ Провадия г. *Перелиниовъ,* учитель, радославистъ, братъ на тукашния адвокатъ радославистъ г. Д. Перелинговъ, отъ Шуменъ г. *П. Драгулевъ,* бившій редакторъ на „Бѣлий Ломъ“, послѣ членъ на окр. сѫдъ въ стамболово врѣме, братъ на тукашния редакторъ на „Нар. Самозащита“ Н. Драгулевъ, и още други *помощници,* които не помнимъ тозчасъ.

Полицията, като намѣрила 30 револвера безъ патентъ у разнитѣ бездѣлници, които обискирала, заповѣдва да се затворѭтъ тая прѣдизборна вечерь всички продавници на спирт. пития (кръчми) още отъ 9 часа—щомъ се мръкне. Останѫхѫ отворени само по-първитѣ кафенета и буфета на градината, сѫщо и турскитѣ кафенета. Нѣма пиени хора, нѣма пиени агитатори, нѣма скандалджии тѫзи вѣчерь!

Нашитѣ приятели распоредихѫ, щото сутриньта на слѣдующия изборенъ день всѣки агитаторъ, опрѣдѣленъ въ извѣстни райони между поддържателитѣ на Листата ни, да подканѭтъ избирателитѣ за колкото е възможно по-рано пристиганье въ изборното мѣсто и съ възможно повече избиратели. Трѣбва ли да расправяме на пусто, че това благоврѣменно и многочисленно идванье е необходимо и защо? Това става всѣкждѣ, та сигурни сме, че нѣма нужда отъ расправянье. Такова распорежданье още повече бѣше необходимо да се направи прѣдъ видъ на агитацията отъ противния лагерь надвечерь, че вече болшинството било тѣхно и който не гласувалъ съ тѣхъ щѣлъ послѣ да се кае. „Правителството устроило шайка и утрѣ ще бие, ще трѣпи, но тая шайка щѣла да се пръсне като пилци отъ болшинството“. Това бѣше послѣднята агитация, но тъй глупава, че никой не ѭ повѣрва, защото рѣшително никакво насилие отъ кого да е неподдържаше агитацията имъ. Най-сетнѣ, тѫзи вечерь поне въ града ни бѣхѫ всичкитѣ наречени корреспонденти и, ако и да сѫ всички сѐ опозиционери, не могѫтъ утвърди подобно нѣщо. Кога има шайка, може ли да има миръ и тишина, особенно когато едноврѣменно опозицията се хвали, че болшинството е нейно? Като прѣсмѣтнѫхме какво множество изглежда, че ще се яви на изборъ, и кои съ коя листа обѣщаватъ да гласуватъ и даже работѭтъ, ний намѣрихме, че противната листа стои много слаба, едвамъ 20 % отъ всичкитѣ прѣдполагаеми гласове. На пр.: ний *сигурно* расчитвахме, че 1) противната листа не може да откопче нищо отъ цѣлия IV участъкъ, който най-малко дава 400 гласа; 2) отъ българската търговска срѣда сѫщо, а тѣ сѫ най-малко 100 гласа; 3) отъ турската народность сѫщо, и тѣ сѫ най-малко 200 гласа, 4) отъ работническата срѣда на скелята сѫщо, и тамъ тамъ сѫ най-малко 200 гласа, 5) отъ арменската срѣда най-малко 50 гласа, 6) отъ V участъкъ (чрѣзъ кандидатитѣ ни г. г. Георги Ноевъ и училищ. кандидатъ г. Марнополски) най-малко 50 (макарь да излѣзохѫ 200) и 7) сѫщо и чрѣзъ кандидатитѣ Касабовъ и Таптѫклѫ да се отцѣпѭтъ макаръ само 50 гърци и гагаузи (защото тѣ въ тая срѣда иматъ занятията си съ влияние), общинскитѣ служащи около 150 гласа, а всичко на всичко *сигурни* гласове се расчитахѫ *най-малко* 1200 гласа, а нѣкои между приятелитѣ прѣсмѣтвахѫ дори до 1600 гласа,—и имали право, споредъ резултата отъ избора. Да има Ранковъ толкова гласа, ще рѣче, да се обѣсимъ на вратата на изборния дворъ. Никога въ Варна не е имало изборъ съ 2000 гласа: минѫлото лѣто при пълна свобода бѣхѫ около 1200 всичкитѣ гласове; ако приложимъ и оттеглени 3—4—500 гласа, пакъ всичко 1700. Между туй, виждаме много добрѣ и силата на противника и въ каква срѣда е тя: по досегашнитѣ избори нѣма примѣръ да гласуватъ повече отъ 150 гърци изъ I-ия и II-ия участъци, пъкъ всички други сѫ паракендетата гласове: учители; социалисти; увол. чиновници; части отъ гагаузи; 5—6 работника; 10-на турци; едва ли 50 българи изъ еснафа и —туй то.—

Разбира се, трѣбва всѣкой да смѣта и *измамитѣ.* Това печатно го казахѫ тѣ, а не ний. Именно, въ притурката си писахѫ, че *„ако нѣма измѣна,* ний ще спечелимъ“. Да има измѣна у насъ—нѣмаше защо, тъй като нѣмаме работа съ зависими избиратели, а или съ рѣшително лично влияние отъ прѣданни привърженици или направо съ съзнателни еснафъ-хора, които всѣкой знае, че не обикалятъ, ами отрѣзватъ веднъжъ като съ брадва думата си и стоѭтъ на нея. Измѣна можеше да има у зависими „либералчета“, които иматъ интересъ да бѫдѫтъ и съ еднитѣ и съ другитѣ, та дяволъ го знае за кого гласува въ собственно-ржчно написана бюлетина. На таквизъ гласове не се опира никой въ изборъ. Съ отворено лице казваме, че никой чиновникъ не бѣ поканванъ да гласува за листата ни, даже стражаритѣ не гласувахѫ, защото веднъжъ такива несѫ турени въ смѣтка, — да правѭтъ каквото искатъ.

Всички тия расправяни тукъ изборни работи всѣки избиратель ще признае, че сѫ необходими да се иматъ въ внимание при избори отъ рѫководителитѣ имъ. А да ли таквозъ е било положението на нашия сега изборъ съ дѣлението на гласоветѣ, — ний ще убѣдимъ безпристрастния си читатель съ историята на избора.

Освѣнъ всичко това, до вечерьта и нощьта срѣщу изборния день въ нашия лагеръ се събрахѫ противни бюлетини до 3500. Тѣ и сега стоѭтъ, та може да се познаѭтъ отъ всѣкиго по почерцитѣ. Тия бюлетини много говорѭтъ за измамата въ противния лагеръ, особенно ако се съобрази по лицата, които ги донасяхѫ. Бюлетинната игра е извѣстна всѣкиму: какво ще кажете, като ви съобщимъ, че лицата, които донасяхѫ противнитѣ бюлетини въ нашия лагеръ, бѣхѫ за насъ противници; тѣ тайно сами ги даватъ по 100, по 200, по 500, и молѭтъ да не ги казваме и нито обѣщаватъ да работѭтъ за насъ, нито наши бюлетини взематъ. Ако потрѣбва, ще дадемъ имената. „Не искамъ“ —казватъ — да работѭ противъ Ранкова, защото имамъ лични причини, но гърци да ни побѣдѭтъ—е срамота за града ни. 500 години ни мачкахѫ —доста!“ Какво ще кажете? — питаме. Ранковъ има интересъ, да не казва, че има гръцко-българска борба, защото гледа да вземе и българи съ себе си. Той напира съ оппозиционерство между българитѣ, а съ фанатизъмъ между гърцитѣ. Пъкъ и ний имаме интересъ, да не казваме, че има гръцко-българска борба, защощо гледаме да раздробимъ гърцитѣ и особенно гагаузитѣ и да вземемъ отъ тѣхъ, за да обезсилимъ Ранкова. Най-сетнѣ, не е и благоразумно, да обявяваме явна национална борба, защото ще живѣемъ и слѣдъ избора, па и нѣма защо да се мразимъ по случай на единъ изборъ и само за единъ неразсѫдливъ и отчаянъ партизанинъ Ранковъ, който не мисли какво върши, който не избира срѣдствата си, заслѣпенъ отъ жаждата къмъ слава и власть. Въ нашия лагеръ нѣма буйни партизани. Това се доказва отъ самата безгранична свобода на оппозицията ни и отъ нейнитѣ бѣсни вълнувания въ всичкото врѣме. Ще допълнимъ тия си думи, слѣдъ изложение на всичката история.

Ето съ такъва обстановка и подготовка на избора се приключи послѣдния прѣдизборенъ день.

Избирателното мѣсто.

Изборното мѣсто е въ общинско училище. То прѣдставлява единъ широкъ дворъ, въ срѣдата зданието, а ограденъ съ дъсчени пармаклѫци. Отъ всѣка страна улици. Дворътъ събира и 4000 души. Входътъ е отъ източна страна, а отъ западната има още единъ входъ, но заключенъ отъ учил. настоятелство или учител. съвѣтъ, за да не излѣзватъ дѣцата вънъ на улицата. *Всѣкога* тоя западенъ входъ е бивалъ заключенъ. По причина на хубавото врѣме, масситѣ на бюрото сѫ расположени вънъ на двора, покрай зданието отъ западна и *сѣверна* страна. Отъ западната страна на зданието има единъ покритъ каменен чардакъ съ стълби (отъ 5-6 стѫпала) за слѣзванье на двора отъ двѣтѣ си страни—сѣверъ и югъ. Зданието има входове само отъ източна и западна страни. Мѣстото на прѣдсѣдателя на бюрото е опрѣдѣлено на чардака, къмъ западъ. Така бѣше, и *въ сѫщото мѣсто*, изборътъ и минѫлото лѣто. Отъ източна страна срѣщу входа прѣзъ улицата има кръчма (на Недю Боевъ), отъ сѣверна—Митрополията, ото южна прѣзъ тѣсна (3-4 метра) улица второ общинско училище, а отъ западна страна (срѣщу чардака) прѣзъ улицата едно праздно пенивелирано мѣсто, високо доста, за да може да се вижда всичко добрѣ въ избирателния дворъ. На този хълмъ бѣше опрѣдѣлено мѣсто за корреспондентитѣ на оппозиционнитѣ вѣстници (защото въ изборното мѣсто нѣматъ право, като неизбиратели.)

Ний прѣдварително запознаваме читателя съ изборното мѣсто и всичкото расположение, и молимъ вниманието му, та да може да вниква точно въ онова, което ще имъ расправяме.

Прѣди 9 часътъ.

Прѣдсѣдателтъ на бюрото, членъ на окр. съвѣтъ г. Мих. Даскаловъ отъ Балчикъ, заповѣда да се поставятъ двама стражари съ единъ старший на входа къмъ избирателния дворъ, за да прѣтърсватъ отгорѣ съмнителнитѣ лица отъ долнята класса за оружие и да не позволяватъ да влѣзватъ дѣца или кой да е съ бастонъ, умбрѣла и прч. — Това — само до 9 часа, до откриванье бюрото и избора на 7-тѣ му члена.

Още отъ 6 часа сутриньта изборното мѣсто почнѫ да се пълни съ хора, които иматъ избирателно право. Групи-групи избиратели отъ разни съсловия постоянно наиждахѫ. Дойдохѫ новомахленцитѣ (IV-й участъкъ), които сѫ най-гѫстийтъ български елементъ отъ разни еснафи, занаятчии и работници; тѣ бѣхѫ къмъ 8 часа вече около 600 души. Дойдохѫ и търговцитѣ отъ скелята въ группа около 100 души, —като никога за пръвъ пѫть се събрахѫ прѣдварително и така дойдохѫ. Дойдохѫ работницитѣ отъ скелята съ своя кехая, въпросний Симеонъ Киряковъ, около 100 души (Читательтъ трѣбва да си припомни, че Ранковъ отъ мѣсеци насамъ съ тия работници се хвалѣше въ печата („Народ. Права“ и „Народ. Самозащита“) подъ кехаята си Х. Лука. Сега тѣ бѣхѫ за нашата листа, слѣдъ знаменитата „касапница“. Искаме да кажемъ: ако не трѣбваше да имаме работнически гласове, не трѣбваше и Ранковъ да ни ги бие по-напрѣдъ въ очитѣ, че го поддържали и били оппозиционери радослависти). Дойдохѫ и турцитѣ около 150-200 души. Дойдохѫ и арменцитѣ около 30-40 души. *Всички тия избиратели бѣхѫ придружени сѣ отъ наши агитатори.* Никакви размѣнявания на бюлетини и агитатори рѣшително нѣмаше въ двора, защото нѣмаше съмнителни между тѣхъ за въ полза на листата ни. По-отбрания свѣтъ стоеше повечето въ кръчмата и прѣдъ нея, а въ двора прѣдъ урнитѣ стояхѫ турцитѣ, които особенно напирахѫ за по-бързо гласоподаванье, защото на другия день пада „Курбанъ-Байрамъ“ и бързатъ да си отидѫтъ и готвѭтъ курбана си, та за това бѣхѫ се натѫкали около секцията отъ своя участъкъ, за да гласуватъ *първи*.

Двѣ рѣшения, взети между нашитѣ приятели, не сѫ се испълнили, види се, по причина на непълни распореждания. Едното е: да не се изваждатъ ни столове, ни маси, ни урни на двора, до като не се избере бюрото. Тѫзи мѣрка се взе, прѣдъ видъ на слуховетѣ, че щѣли да се биѭтъ гърцитѣ. Другото рѣшение, споменѫто по-горѣ, е за циганитѣ. Единъ много „усърденъ“ общински агентъ отишълъ и довлѣкълъ сутриньта 20-30 цигани и на другитѣ заповѣдалъ да дойдѫтъ!—Читательтъ, като вижда положението на избора, ще да разбира, че отъ тия цигани е нѣмало никаква нужда. Даже за „шайка“ да се смѣтнѫтъ, пакъ не бива, защото отъ циганинъ шайка не става, нито пъкъ нѣкой може да се уплаши отъ циганинъ. Но станѫло вече—нѣмаше какво да се прави. Ний искахме да не мърсимъ избора съ тѣхъ, но „усърднитѣ“ агитатори по нѣкога вадѭтъ очи, вмѣсто да правѭтъ вежди. Ядъ ни е просто за това непослушание, но не се връща.

Къмъ 8 часа събрани избиратели около избирателното мѣсто за нашата листа имаше приблизително най-малко 1200 души, а и още прижждахѫ постоянно. Изборътъ изглеждаше блѣскавъ, многочисленъ. Говорѣше се, че минѫлата година бѣхѫ само около **1200** души, а сега ще бѫдѫтъ много повече. Още и оппозицията не се явяваше. Нѣмаше и корреспондентитѣ! Нѣкои агитатори се научили, че гърцитѣ се събирали съ Ранкова и, прѣдъ видътъ на набраното множество, всички приятели шеговито очакваха да видѭтъ численостьта на противницитѣ. Знаеше се, че никога въ Варна гърцитѣ и гагаузитѣ не сѫ давали повече отъ 100-150 гласа, та любопитствуваше всѣкой да види колко ще се наберѫтъ сега, когато нѣматъ у насъ кандидати и трѣбва да се борѭтъ срѣщу българската листа. Весело се расхождахѫ и се шегуваха избирателитѣ, а агитаторитѣ чакахѫ работа. *Ни единъ противенъ агитаторъ нѣмаше.*

Оппозицията иде.

Най-сетнѣ, зададе се къмъ $8^1|_2$ часа оппозицията. Съ приближаваньето ѝ се видѣ, че най-напрѣдъ, раздѣлени на 3-4 раскрача, вървѭтъ прѣдставителитѣ на оппозиционната пресса! Това се видѣ всѣкиму изведнъжъ странно: хората си прѣдполагахѫ, че, като дохождатъ наблюдатели-публицисти, ще сѫ прѣди всичко безпристрастни зрители, а послѣ партизани; пъкъ явяваньето имъ при избора на чело на оппозицията вече не вдѫхва онова необходимо довѣрие въ безпристрастието имъ. Счупи се кефътъ на мнозина, като се видѣхѫ сѣ пакъ около партизанската имъ каль, почувствува се неволно антипатия къмъ тѣхъ. Тука идѫтъ 7-800 души избиратели, на купчини-купчини, г-да публициститѣ ги не виждатъ, кои и какъ идѫтъ, а сѫ тръгнѫли и идѫтъ едвамъ въ $8^1|_2$ часа и то заедно съ оппозицията! Къмъ тия тукъ не се впимава, а знае се, чака се, и се тръгва заедно съ оппозицията! Но туй—на страна. Оппозицията се прѣдхожда отъ Ранкова и Андриади, гъркъ. Напълнила шоссето прѣдъ изборното мѣсто отъ източната страна (къмъ входа), тя оппозицията, заема една дължина въ шоссето около 50 метра, горѣ-долу. Избирателитѣ вървѭтъ доста разредено. Читательтъ нека самъ опрѣдѣли колко души ще сѫ били приблизително. Отъ вси страни нашитѣ приятели съ вѫтрѣшно задоволство си казвахѫ: „съсипахме ги!“, „петь пѫти сме повече!“ „нека се видѭтъ сега!“ И истина свята е, че Ранковъ водѣше сравнително твърдѣ малко избиратели: тѣ не бѣхѫ въ никой случай повече отъ 200 души, а мнозина спорихѫ, че нѣматъ нито 150 души избиратели, още повече защото съ тѣхъ заедно падойдохѫ и много *ученици*, които останѫхѫ край оградитѣ на избирателния дворъ. Бихме могли да кажемъ, че сѫ и 4-500 души, ако бѣхѫ, защото въ всѣки случай бѣхѫ несравненно меншество, фактъ, който не допущаме да се откаже и отъ публициститѣ: да се откаже туй, трѣбва човѣкъ да носи биволска кожа на лицето си или да бѫде крайно безсъвѣстенъ. Въ редоветѣ на оппозицията личехѫ почти исключително *гърчета*, добрѣ наконтени, сѣ съ шапки (а нашитѣ българи, като исключимъ стотината търговци и толкова граждани, въ болшинството бѣхѫ сѣ съ тъкани черни калпаци, евтини шапки и фесове... Зеръ, нашитѣ българи падатъ малко дебелоглави, неистънчени...). Между редоветѣ на оппозицията *българитѣ* се броихѫ на пръсти: г. г. Паничерский, Перелинговъ, Кирановъ (бивший учил. инспекторъ), Луковъ (бивший мир. съдия), Ванковъ (скоро уволненъ слѣдователь), Дулгеровъ, 7-8 основни учители, книжарьтъ Божиловъ, Рачо Бояджиевъ (търговецъ), уволненитѣ общински служащи и 5-6 души социалисти—всичко около 30-40 души българи. Хубава гледка тя прѣдставляваше—това е вѣрно, защото нѣмаше въ неѭ ни еснафъ, ни занаятчии, ни други народности, които населяватъ града, а бѣхѫ се събрали само всички бивши чиновници, още отъ 87 година радослависти, заедно съ уволненитѣ сега чиновници, служащи и социалисти. Ний завиждахме на Ранкова, че е повелъ такъва „интелигентна“ масса, но въ лицата на всички виждахме изражението на нѣкакво вѫтрѣшно мрачно безпокойство, едно нѣкакъ незадоволство отъ самѝ себе си: тѣ гледахѫ повече на прѣдѣ си и вървѣхѫ съвсѣмъ мълчаливо и невесело прѣдъ погледитѣ на събрания свѣтъ около и въ избирателния дворъ. Ако тѣ отказватъ това—грѣхъ имъ на душа.

При идваньето на оппозицията ний бѣхме изненадани отъ още една новость: д-ръ Пюскюллиевъ, Гани Чолаковъ, Шишковъ—стамболовисти—личѫтъ въ редоветѣ на оппозицията! Какво е туй? Стамболовиститѣ, значи, взематъ участие въ избора, макарь да издадохѫ възвание „къмъ приятелитѣ и съмишленницитѣ на Народната Либерална Партия“, да не взематъ участие!—Хубаво, най-сетнѣ: и съ тѣхъ сѣ-едно; нека цѣлата оппозиция гласува! Само нека се поне знае, че за неѭ не важѫтъ никакви по-прѣди дадени думи...

Влѣзе рѣдовно всичкийтъ този оппозиционенъ свѣтъ въ оградата на избирателното мѣсто и зае мѣсто на *сѣверната* страна. Влѣзе този свѣтъ и се видѣ още по-миниатюренъ, слѣдъ оставяньето на непълнолѣтнитѣ си членове вънъ, а, слѣдъ срѣщаньето си съ цѣлата масса избиратели, той изгуби и вида си: всички лица въ оппозицията изразихѫ една угриженность—признакъ, че душевно сѫ вече разбити. Самъ Ранковъ станѫ твърдѣ угриженъ и навѫсенъ. Ни едно весело лице между тѣхъ, а нашитѣ приятели, напротивъ, инстинктивно се виж-

дать доволни. Чувства вътрѣшни, най-сетнѣ, и нѣма защо да се крие: борба се води, острастява се всѣкой и желае да бѫде дано той побѣдительтъ... Който не е влѣзвалъ въ избори, само той не разбира тѣзи нѣща. Нѣма нито *никаква* агитация нито раздавания бюлетини.

Трѣбва да прибавимъ тука, че всичкото прѣтърсванье (питанье отгорѣ) на съмнителни личности отъ стражаритѣ при входа прѣзъ цѣлата сутрина не извади ни едно оръжие, но вратата се украси съ стотини бастони и умбрѣли. При всичко туй въ изборния дворъ пакъ имаше личности съ бастони! Едно момче, безъ мустаци, биде спрѣно отъ стражаритѣ, като непълнолѣтно, но по настояванието на Ранкова, че лицето било записано въ избирателнитѣ списъци, остави се да влѣзе.

Часътъ 9.

Удари часътъ 9. Избирателитѣ се вече натискатъ около бюрото—край чардака, на западната страна на зданието. Опозицията е поразмѣсена къмъ наши хора, но сé държи болшинството си отъ сѣверната малко по-височка страна на двора. И тя сѫщо наближи къмъ бюрото. *Всички буквално глава до глава* съставляваха една масса отъ 1400—1500 избиратели. Ранковъ съ нѣкои другари стои на сѣвернитѣ стѫпала на чардака. Въ чардака сѫ: прѣдсѣдательтъ на бюрото, членоветѣ, *назначени отъ общинската комиссия по закона,* именно, г-да Савва Марковъ, търговецъ, и Апостолъ Савовъ, народ. прѣдставитель и адвокатъ. Задъ тѣхъ още нѣколцина граждани (опозиционери и неопозиционери). Отъ чардака има врата за въ училището и вътрѣ сѫ много търговци и граждани—влѣзли отъ источнитѣ врата—сѣдѫтъ по чиноветѣ. Други пъкъ още сѫ въ кръчмата.

Наоколо, вънъ отъ оградата, и по хълма—много свѣтъ: жени, чиновници, безправни тука граждани, ученици, селени, дѣца. Минѫлото лѣто нѣмаше ни половината отъ този напливъ на хора при градския изборъ. Живо е заинтересованъ градътъ отъ избора, па и много любопитни има отъ това, че дойдохѫ корреспонденти и агитациитѣ бѣхѫ много оживени, страстни и отъ двѣтѣ страни.—Корреспондентитѣ станѫли на крака.

Прѣдсѣдательтъ вика: „тишина, г-да!“ Настава тишината. Обявява той, по закона, че ще става изборъ на градско-общински съвѣтници вмѣсто растурения съвѣтъ, че Височайший Указъ опрѣдѣлилъ деньтъ днешенъ за избора, че ще се избираръ 16 души за общината и по 3-ма за училищни настоятелства на народноститѣ: българска, гръцка, турска, арменска и еврейска, че бюрото се съставлява отъ него и отъ двама, назначени отъ град.-общ. комиссия граждани, именно Савва Марковъ и Апостолъ Савовъ.... Тукъ прѣдсѣдательтъ се прѣсича отъ гласове отъ сѣверната страна: „не сѫ добри!“, отговаря имъ се отъ срѣдата и отъ югъ: „добри сѫ!“ Отъ „не сѫ добри!“ сѣверната страна почнѫ да вика „долу!“, а противната: „горѣ!“ — Прѣдсѣдательтъ вика „тишина!“, маха съ двѣ рѫцѣ, да мълкнѫтъ, говори, че тия лица сѫ *назначени*, че други ще се избиратъ за бюро, но заглушенъ е гласътъ му отъ виковетѣ, които никатъ *не прѣставатъ ни на секунда.* Гърми хилядно гърло и не спира! Ранковъ викнѫ: „искамъ думата!“ Отъ тукъ южната страна почва да вика „долу!“. Сливатъ се тъй и двѣтѣ страни съ еднакъвъ викъ „долу!“.—Прѣдсѣдательтъ и други отъ чардака махатъ съ прострѣни рѫцѣ, за да спрѫтъ: Не се слуша, а още по-разярено се вика отъ вси страни само „долу!“ и продължително! Прѣдсѣдательтъ се чувствува вече *безсиленъ* да спрѣ това „долу!“, тъй страстно и яростно истръгвано отъ хиляди гърла. Всичко напусто. Прѣдсѣдательтъ мълква и чака, може би, сами да спрѫтъ. Но не! „Долу!“-то продължава упорито и почва се едноврѣменно едно зловѣщо, навѫсено мърданье между избирателитѣ. Нѣма отстѫпчивость! Люлѣѭтъ се, като вълна, ту насамъ, ту натамъ. (Казахме, тѣ сѫ глава до глава). Забѣлѣзва се, че опозицията натиска къмъ бюрото; Ранковъ сѫщо натиска на горѣ къмъ хората по стѫпалата и иска да се качи на чардака. Викътъ непрѣстанно гърми отъ всѣкждѣ: едно и сѫщото „долу!“ Наблѣга се вече отъ двѣтѣ страни напротивъ и отъ туй се открива една линия, широка само колкото да се натискатъ рѫцѣ въ противнитѣ гърди. Тѫзи линия се отваря точно отъ сѣверния ѫгълъ на чардака по направление къмъ западъ, къмъ оградата. Люлѣянье, което търси исходъ. Всички лица вече блѣдни. Прѣдсѣдательтъ и други пакъ викатъ „тишина“, „стойте“, но нито се чува, нито се спираръ. Вече юмруци на едно-двѣ мѣста *по линията.* Въ линията между избирателитѣ, отъ сѣверната страна блъскотня силна, отъ южната — люлѣянье за свободно мѣсто. Ранковъ плѣсва рѫцѣ! Единъ бастонъ бѣлъ излѣзва въ въздуха и пада върху глава! Този бастонъ е близо задъ Ранкова. Лицето е гъркъ. Псувни се чуватъ. Прѣдсѣдательтъ праща вече записка въ полицията и до коменданта. Ранковъ още натиска къмъ чардака, натискатъ и срѣщу него. Той пада отъ стѫпалото отъ натиска, сѣднѫлъ на земята. Ударъ юмрученъ се насочва върху му, но пакъ *нашъ приятель,* г. Д. Фтичевъ, добрѣ извѣстенъ и почтенъ съгражданинъ, се испрѣчва да го запази и приема удара по плѣщитѣ си. Носва го: той е здравенякъ, едъръ мѫжъ. Юмруци се дигатъ и слагатъ бързо. По отворената линия се бижтъ. Иванъ Явашчиевъ, младъ и якъ търговецъ, нашъ приятель, приема ударъ и безцеремонно отвръща силно и двойно. Маса, приготвена за бюрото (секция), дигнѫта на въздуха въ сѣверния ѫгълъ на зданието. Дига ѭ Тодоръ Бояджиевъ, високъ, гърдястъ човѣкъ, бивший полиц. приставъ, стамболовистъ. Блъскатъ му масата, удря се по лицето си, иска да ѭ хвърли нѣкждѣ по главитѣ, но уловили ѭ по краката двама отъ братията Мухлеви, наши приятели, много яки мѫже, високи кокалисти, видни касапи по занятие. Масата се чупи. По тила получава ударъ Бояджиевъ, ударва се у другитѣ, пада съ кръвь на земята. Викъ: „охъ, мушнѫ ме, мама му...“ Това е единъ нашъ македонецъ по отворената линия, мушнѫтъ съ кама отъ гъркъ, младъ, хубавецъ. Вече настоящъ бой! Масата расчупена на парчета, парчетата се дигатъ и падатъ въ удари. Още се чуватъ чупения маси. Столове и урни дигнѫти. Всичко това исключително въ сѣверната страна, гдѣто сѫ и маститѣ. Виковетѣ „долу!“ несъзнателно продължаватъ, размѣсени съ псувни, крѣсъци. Масата избиратели вече се разрежда. Обща бъркотия. Ранковъ бѣга, прѣскача дъсчената ограда къмъ западъ, къмъ хълма. Общъ натискъ къмъ сѣверъ. Турцитѣ и циганитѣ избѣгали отдавна отъ къмъ югъ, прѣзъ оградата, вече отъ вси страна се прѣскача отъ стотини хора, въ двора продължаватъ още да се бижтъ съ парчета отъ маси. Бояджиевъ лѣжи простренъ: кръвь по лицето му. Хора съ кръвь по уста, по рѫцѣ, одраскани, раздърпани. Останѫли въ двора и училището около 300 души. „Урра!“ викнѫ нѣкой въ двора. Всички повторихѫ. Отъ хълма отговорихѫ „долу!“ Вижда се, че се събиратъ. Връщатъ се къмъ хълма и отъ заднята му страна, защото мнозина бѣхѫ прѣскочили оградата и на частната кѫща оттатъкъ хълма. Въ двора викатъ „урра!“, а отъ хълма викатъ „долу!“. Дигатъ на рѫцѣ Ранкова на хълма. Той крѣщи, но не се чува; сочи юмрукъ къмъ двора. Дигатъ го и викатъ. Хвърлѭтъ камъне! Въ двора нѣма камъне, а се връщатъ обратно отъ двора. Хълмътъ пъленъ, растичватъ се всички, сѫщо и корреспондентитѣ. Събиратъ се пакъ. Хвърлѭтъ камъне. Краевъ отъ хълма извадилъ револверъ и го сочи озѫбенъ, лютъ. Жандармъ единъ и приставътъ Петровъ му забѣлѣзватъ. На оградата се бижтъ пакъ. Влѣзва въ избирателния дворъ полиция и слѣдъ неѫ войска, една рота, на чело съ самия комендантъ. Камъньетѣ прѣставатъ. Опозицията почва да вика „позоръ!“, че дошла войска. Македонецътъ прѣглежда себе си и видѣхме, че поясътъ му, дебелъ 4 пръста, промушнѫтъ, сѫщо и желетката му, антерията му по-малко, долната му риза и на тѣлото му въ хълбоцитѣ малка рана. Едвамъ върхътъ закачилъ. Щастливъ билъ. Бояджиевъ отнесенъ въ болницата, привързанъ, съвсѣмъ легко раскъръвавенъ въ главата. Излѣзълъ вече.

Бюрото.

Часътъ е 9½. Въ двора сѫ останѫли, казахме, около 300 души. Тукъ е прѣдсѣдательтъ на бюрото и другитѣ членове, влѣзли въ училището, дѣто сѫ се набъкали още около стотина души въ врѣме бъркотията. Цѣлото множество прѣдставлява избиратели отъ всичкитѣ слоеве на обществото: и българи търговци, и българи махленци, найвече, и турци 40-50 души, и 10-20 работника отъ скелята, и арменци нѣколцина, и цигани 10-20 души, влѣзли пакъ слѣдъ войската, и нѣколцина общински служащи — всѣкакъвъ свѣтъ. Гледка неприятна, но смѣса си, но никакъ не и чудна: всичкитѣ по-тихи хора, и отъ нашитѣ избиратели, се разбѣгахѫ отъ всѣка страна прѣзъ оградата, а останѫхѫ или слисанитѣ отъ изумителната картина на люлѣяньето и юмручното сблъсканье (трѣбва да не се забравя, че въ такива моменти човѣкъ се забравя и не знае какво прави), или пъкъ по-нестрахливитѣ и рѣшителнитѣ хора. Другояче нито можеше да бѫде: рѫченъ бой става и се издържа, нѣма съмнѣние, отъ физически по-силнитѣ, а пъкъ по-слабитѣ и тихитѣ се махатъ, избѣгватъ. Прѣди и по 9 часа въ двора имаше около 1500 души, натѫпкани като сардели около прѣдсѣдателя на бюрото, а сега, слѣдъ тая бъркотия, сѫ останѫли само около 300 души, и то, твърдѣ естественно, *само смѣлитѣ мѫжѣ отъ всичкитѣ слоеве на обществото.* Читательтъ нека размисли и самъ, какъ можеше да бѫде другояче. Разбира се, тукъ въ училището бѣхѫ и мнозина по-видни наши приятели — интелигентна класса отъ около 150 души. Скоро слѣдъ скандала между „урра!“ и „долу!“ прѣдсѣдательтъ распрати избиратели, растичахѫ се сѫщо и по-интелигентнитѣ ни и влиятелни приятели, за да повикатъ въ двора распръснѫтитѣ избиратели, и почнѫхѫ отново полегка-легка да се събиратъ. Прѣдсѣдательтъ, при едно множество отъ 6-700 души, продължи рѣчьта си, избрахѫ се съ „добъръ!“ и „урра!“ членоветѣ на бюрото по установения редъ, распрѣдѣлихѫ се по секции, растворихѫ се урнитѣ и се заключихѫ. Почнѫ се гласоподаванието. Това като видѣхѫ и опия избиратели, които гледахѫ около оградата, почнѫхѫ да дохождатъ и гласуватъ. Прѣзъ всичкото врѣме на гласоподаванието постоянно дохождахѫ гласувачи и, вѣрвайте, секциитѣ не стояхѫ праздни, освѣнъ къмъ слѣдъ 4 часа. Всѣкой се сѣща, че и агитаторитѣ обиколихѫ цѣлия градъ прѣзъ това врѣме, за да поканватъ избирателитѣ. Така се постѫпи още повече за туй, че Ранковъ билъ пустнѫлъ прѣдъ избирателитѣ си лъжата, че изборътъ билъ се развалилъ и щѣлъ да става другъ пѫть!

Опозиционенъ митингъ.

Ранковъ избѣгалъ отъ двора и отишълъ чакъ въ пивната фабрика на Шумненското Пивоварно Дружество, прѣзъ единъ кварталъ, но скоро се съвзелъ и върнѫлъ на хълма. Той влѣзва между своитѣ избиратели, размѣсени въ множеството любопитни, които още отъ начало бѣхѫ се расположили тамъ, както и въ множеството отъ наши избиратели, които тъй сѫщо излѣзохѫ и тамъ. Почва се викътъ „долу!“ къмъ двора, но тоя викъ е размѣсенъ и съ тънки, не мѫжски, гласове, ученически. Добросъвѣстниятъ наблюдатель при туй ще е видѣлъ, че не всички викатъ, а — само 200-250 души, опозиционни избиратели и ученици. Другитѣ само мълчѫтъ и гледатъ ту еднитѣ, ту другитѣ. Пустнѫ се и черквата, наизлѣзе свѣтътъ отъ черквата и бързо дойде на сѫщия хълмъ,— даже и жени. (Черквата е близо до изборното мѣсто). Станѫ много свѣтъ на хълма, и Ранковъ съ разнитѣ си радослависти почнѫхѫ вече да се гордѣѭтъ! „Народътъ е тукъ!“—викахѫ тѣ съ продрани гърла. „Шайка ни прогони, войска дойде, не ни позволявате да гласоподаваме!“ Нѣкои отъ тѣхъ се обърнѫхѫ да се оплакватъ на коменданта, че нѣмали свободата на избора, а комендантътъ имъ отговори, че гарантира за личната имъ свобода. *„Гарантирамъ ви, че косъмъ отъ главата ви нѣма да падне; елате гласувайте!“* каза г. комендантътъ съ високъ гласъ къмъ тѣхъ. Единъ, Найденовъ, (дѣловодитель на друж. „Дружба“), отвънъ прѣградата, посочи на коменданта нѣкого въ двора, че ималъ револверъ. Комендантътъ завчасъ хванѫ посочения, прѣтърси го и като не намѣри нищо, едно-врѣменно

съ обръщането си къмъ Найденова държи човѣка и говори: „елате вжтрѣ и го прѣтърсѣте самъ!“, но.. Найденовъ липса — нѣма го никакъвъ!—Други викатъ: „отворѣте ни вратата да влѣземъ да гласуваме!“ Тѣ искатъ да се отвори *западния* входъ въ двора, за който напрѣдъ казахме, че стои заключенъ всѣкога). Отива прѣдсѣдательтъ на бюрото при оградата и входа и говори съ нѣкои отвънъ прѣградата, че ключътъ не е у него, че той тъй е намѣрилъ двора; но братията оппозиционери заглушаватъ съ „долу“, а тия въ двора не мълчжтъ и ги дражнжтъ съ „урра!“, „вий долу!“ и прч. закачки. — Всичко това става се прѣдъ очитѣ на корреспондентитѣ. Нека да прибавимъ и ний, че този западенъ входъ бѣше заключенъ тъй — помнимъ добрѣ—и *минжлото лѣто*, когато се избираше Ранковъ. Тѣ влѣзохж отъ източния входъ, прѣскочихж прѣзъ западната ограда, а не искатъ да обиколжтъ пакъ отъ източния входъ, който си е отворенъ, ами искатъ ужъ да влѣзжтъ отъ западния заключенъ входъ, ключътъ на който не е у прѣдсѣдателя!

Оппозицията можеше, съ своето събрано „болшинство“ на хълма, спокойно и тихо да обиколи оградата и да влѣзе да си гласува, та да ни направи „на пухъ и прахъ“ съ бюлетини, гарантирани и за свободата си. Но тя не хареса, види се, тая война съ бюлетини, а, по съвѣтитѣ (както казватъ нѣкои) на „безпристрастнитѣ“ корреспонденти, прѣдпочете да прави митингъ! Поклати се оппозицията отъ хълма, съ всичкия свѣтъ на него, и потегли къмъ главната улица. Ранковъ сѣдна на раменѣтѣ на двама бивши общ. служащи всрѣдъ всичкото множество (около 800-1000 души) отъ 150-тѣ „оппозиционери“ гърци и уволнени службаши, отъ всичкитѣ любопитни учители, ученици, дѣца, чиновници, жени. При черквата имаше още мжжье и жени, излѣзли отъ черквата и се спрѣли да гледатъ отдалечъ — слѣхж се и тѣ съ това множество. На жгъла оттатъкъ черквата чака музика, приготвена—излѣзва и тя на чело. Достигатъ на Муссаллата, площада прѣдъ градския съвѣтъ, и тука се спиратъ съ викове: „Долу градския съвѣтъ!“ „Да живѣе Ранковъ!“ — Почва се митингъ. (Защо не правихж своя митингъ още на хълма?) Прѣдсѣдатель на митинга — Ранковъ (разбира се!). Явяватъ се ораторитѣ. Кои сж ораторитѣ — мислите? Г-да корреспондентитѣ първи. Да, тѣ сж, защото тѣ оставихж избора и позицията си, заедно съ това множество, и отидохж да правжтъ митингъ въ Варна, но общинскитѣ ни избори. Зеръ, патриоти хора, хемъ безпристрастни публицисти . . . Изреждатъ се единъ отъ другъ по-горѣщи: г. г. *К. Арсениевъ* (познавате ли го?— Кассираний народ. прѣдставитель отъ Ломъ, прѣпоржчваме го на незнающия. Той тъй знае да прави изборитѣ и въ Ломъ — се съ митинги, далечъ отъ избора). Отвори уста оня-мити Арсениевъ, че като запраждоса правителството—отиде да се не види! Изреди се и *Т. Ивевъ*, бивший тука окр. управитель и бивший (прощавайте!) незевенгинъ въ Ловечъ нѣкога. Пищѣ и той на стари години, махà ржцѣ и насити се, наговори се до насита. (Този „господинъ“ минжлото лѣто въ Августъ говорѣше рѣчь съ славословия за Стоилова, а сега-противъ. Тогава бѣше управитель, а сега—не . . .). Качи се .. *Краевъ*. Научихме се отъ него, че 8-годишната тирания се подновила сега пакъ. Качи се и *Такевъ*, който каза, че не осжжда правителството, а безпристрастно ще изложи всичко въ печата и Народното Събрание. Може би, не щѣше и да говори, ако не бѣше каненъ отъ Ранкова. Яви се и . . . Боже, Боже! Ти да не си назначилъ българския народъ за каррикатура на свѣта?!... яви се и *д-ръ Пюскюлиевъ*, бивший директоръ на Сан. Дирекция, като ораторъ. Каза си и той болкитѣ на сърдцето: тия консерватори тъй правѣли и въ 1881 год., и либералитѣ избавили отечеството му. „Да живѣе народната либерална партия!“ — свърши той.—„Урра!“ му отговори множеството, сжщо така, както отговори на всички други, както отговори и на Краева за „8-годишната тирания“!! Но, за едно малко утѣшение, трѣбва да прибавимъ, че всичкитѣ крѣсъци „урра!“ и „долу!“ не излѣзвахж отъ гърлата на всичкитѣ присжтствующи: тамъ бѣхж се събрали дѣ-да-си е хора любопитни. Викаше само групата отъ около 200 души, гърчолия и радослависти, а другитѣ спирувахж Нѣщо повече. като се свърши митингътъ, много свѣтъ дойде отъ тамъ и напълни избирателния дворъ за гласуванье.

Нѣма защо да изреждаме всичкитѣ оратори. Ще кажемъ само, че корреспондентътъ отъ „Свобода“ Мутковъ плюлъ на всичко това и осждилъ събратията си за участието имъ въ митинга. За туй даже той нѣмалъ благоволението на Ранкова да му плати обѣщанитѣ 100 лева пжтни пари!—Отъ Мусаллата митингътъ тръгнж величествено и важно съ музика на чело и съ Ранкова, сѣднжлъ на либерални раменѣ, по улицитѣ на града. На „чингене пазаръ“, на площада прѣдъ II-й полиц. участъкъ, пакъ рѣчь. Говори държавний учитель *П. Генковъ.* *)

Слѣдъ тжзи рѣчь вече множеството се убѣди, че правителството е лошо, заведе Ранкова у дома му и се разотиде да плаче по домоветѣ си за нещастието, което грози надъ България безъ Радославова на министерското крѣсло . . . Чакайте, забравихме: ходили и прѣдъ дома на окр. управитель, да му викнжтъ „долу!“ . . .

Резолюцията на митинга е била вржчена и на прѣдсѣдателя на Бюрото, а испратена и Князу. Не знаемъ, да ли Князътъ не е прибързалъ да испълне тая „народна“ воля, та да се избави отъ „народния“ гнѣвъ на Ранкова. Страшно е, ако не испълни . . .

Изборътъ.

Въ това врѣме, когато „народътъ“ протестираше за насилията и звѣрствата на . . . кого? — кой знае?— нашитѣ приятели пъкъ бѣхж сѣднжли вжтрѣ въ училището по чиноветѣ около едно . . . печено агне. (Истината ще приказваме, на-ли?). А изборътъ продължаваше спокойно. Прѣдполагаше се, че опозицията ще дойде да гласува, защото когато тръгнж тя отъ хълма, казало се било, че ще дойджтъ слѣдъ митинга. Всички бѣхж спокойни, тъй като прѣдсѣдательтъ се бѣше распоредилъ, да задържи ротата въ двора, за да не се намѣрятъ урнитѣ незапазени по и слѣдъ обѣдъ. Знаете, че обикновенно избирателитѣ гласуватъ и си отиватъ, а бюрото остава съ по-малко хора. Но излѣзе, че се върнжхж само нашитѣ избиратели отъ митинга на оппозицията, дѣто като хора сж любопитствували да видятъ какво ще става. „Май съ хора, бей —си казвахж простодушни нѣкои избиратели: до като бѣхме безъ тѣхъ, бѣхме си спокойни и весели. Дойдохж, дигнжхж гюрултията, скарахме се, избѣгахж. Сегà безъ тѣхъ сме пакъ спокойни, безъ гюрултия. Защо дигатъ врѣва, ако сж болшинство, ами не даватъ бюлетини, че да се прѣброимъ?“

Резултатътъ.

Резултатътъ отъ избора е: гласували **1509** души. Отъ тѣхъ нашата листа е взела **1450** гласа, а противната листа **59.**

Изборътъ се провѣри и сключи къмъ 11 часа вечерь. *Приблизително* знаемъ, че отъ IV-й участъкъ сж гласували 743 души, отъ които само 14 сж за Ранкова; отъ I-й (гръцки) участъкъ гласували само 24 души, отъ II-й участъкъ 217 души; отъ III-й (турски) участъкъ 276 души, и отъ V-й участъкъ—останжлитѣ.

Тжзи е историята на Варненския градско-общински изборъ. Претендираме, че сме изложили свята истина, казали сме само това, което сме видѣли и добрѣ изучили и провѣрили. За туй молимъ *всѣки* нашъ читатель, безъ разлика на партии, ако въ всичката тая история не може да си обясни нѣщо или намѣрва нѣщо непълно описано и изложено —да ни пита, било писменно, било телеграфически, и ний се задължаваме да му обяснимъ и да го освѣтлимъ още по-подробно. Ни йота не скрихме и не измѣнихме отъ фактитѣ въ тая история, защото аслж нѣма какво и защо да измѣняваме. Всѣкой, който оспорва правилностьта, редовностьта, свободата на тоя изборъ, е длъженъ най-напрѣдъ да обори убѣдително изложенитѣ факти. Ний за своя смѣтка велегласно твърдимъ, че *само* при свобода на изборъ може да станжтъ всички тия работи, който сж станжли. Инъкъ рѣшително не сж възможни. Побѣденийтъ вика—това е естественно негово право; тя крѣщи че „турци и цигани“, че „шайка“ правила изборъ. Но нека самъ читательтъ размисли:

1) Отъ турчинъ и циганинъ шайка може ли да се образува? Турчинътъ доволно политически се придържа въ принципа: приятелство съ правителството. А ако се каратъ партизани българи, не е въ интереса на турцитѣ да се мѣсжтъ, защото и за единитѣ и за другитѣ тѣ сж длъжни да бждатъ добри и само тогава могжтъ да се надѣватъ на *полза отъ силния*. Ако се скаратъ съ единитѣ за хатъра на другитѣ, ще бждатъ прѣслѣдвани отъ скаранитѣ; защото тѣ не сж рѣшающъ факторъ, та да не допустнжтъ скаранитѣ въ властьта. И турцитѣ много хубаво сж усвоили вече тжзи житейска опитность, та никой не е въ състояние да ги отвърне отъ тоя пжть. — Пъкъ циганинътъ е такъва плашлива гадина, щото едва ли 1% може да се намѣри сърдченъ; па и кого ще уплашипъ съ него — партизанина ли?

2) Ако имаше шайка, щѣше ли да се намѣри въ избирателния дворъ оппозицията, събрана, организирана и въ група дошла? Кой дѣтински умъ не ще съумѣе да упражни тая шайка срѣщу оппозицията, още когато се събираше сутриньта единъ по единъ? Или да я прѣсрѣщне вънъ, когато иде, да се скара и сбие вънъ отъ избирателното мѣсто, повече силна, съ оржжия?

3) Каква численность трѣбва да има една шайка въ избирателния дворъ, за да пръсне 1500 души безъ оржжие, и то когато тия 1500 души сж глава до глава, а тя обязателно вжтрѣ притиснжта? Може ли да се допустне такова нѣщо?

4) Ако има шайка, така ли щѣше да излѣзе: оппозицията да избѣга безъ ранени. Бояджиевъ стамболовистътъ е битъ, но той държалъ маса, за да я счупи, а въ това врѣме кой да бѣше при него ще трѣбваше да прѣдвари, за да не бжде битъ съ парчета отъ масата. Но нѣма ни капка кръвь протекла отъ другъ кой да е оппозиционеръ, когато у нашитѣ избиратели има закаченъ съ камà, има раскървавени хора. Най-сетнѣ, толкозъ ли малко ранени ще има, ако има шайка? Толкозъ ли нѣма да има върху си оржжие, та да се расправя съ юмруци?

5) Бихж и бихж се, до колкото се видѣ, г-да Мухлеви, търговци-касапи, Ив. Яващчиевъ, търгов., Тод. Бояджиевъ, Илия Трошевъ, коларь, Апостолидисъ, аптекарь, Д. Фтичевъ, търговецъ, Каменаровъ — тѣзи хора, и наши, и противни, се шайка ли сж? Ами блъскотнята най-напрѣдъ отъ сѣверъ къмъ югъ така, че нашитѣ избиратели постепенно отстжпихж на 6 раскрача назадъ съ люлѣянье — и това шайкаджийство ли бѣше?

6) Ами, ако имаше шайка, щѣше ли да остави оппозицията да прави митингъ? Не можеше ли да отиде да се бие тамъ, та да се намѣси полицията и да разгони митинга безъ резолюция? И да има резолюция, и да се разгони отъ тълпа съ полиция митингътъ—се-едно, се еднакво осжжданье. Ако имаше шайка, митингътъ непрѣменно трѣбваше да даде скандали, защото въ избирателния дворъ вече имаше войска, та шайката би била свободна.

Не, не! Изборъ съ шайка тъй не може да излѣзе! Шайката бѣше всичката масса наши избиратели, които съ гърдитѣ си и юмруцитѣ си самѝ се расправихж съ дрѣбнавата оппозиция!

Кажете, г-да, властьта намѣси ли се въ общинския ни изборъ?—

ДНЕВНИ БѢЛѢЖКИ.

ОФФИЦИАЛНИ.

— Назначена е отъ г. окр. управитель *Контролна Комисия*, която ще има да разглежда тжжбитѣ на онеправданитѣ (ако има такива) *по расвърли-*

*) Този господчинъ пъкъ минжлото лѣто се борѣше въ избора противъ радослависта началникъ Семерджиевъ въ Балчикъ, като классенъ учитель и прѣдсѣдатель на комитета на нар. партия, и когато се прѣдстави на г. Стоилова тукъ, като вѣренъ. г. Стоиловъ въ присжтствието на всички членове отъ комитета му забѣлѣжи, че не е негова работа партизанството. Генковъ се сърди за туй и прѣдъ Бобчевски, като му каза, че, ако трѣбва да дѣли политиката отъ учителството, прѣдпочита политиката. Сжщо и ако се дѣлжтъ Радославовъ и Стоиловъ, прѣдпочита Стоилова. „Тогазъ, каза му Бобчевски, работѣте въ избора за народ. прѣдставитель съ насъ въ Балчикъ, като знаете, че ще ви отчислжтъ или прѣмѣстжтъ отъ Министерството.“ Той обѣща, отиде, *даде и оставка*, а избра Габе! Слѣдъ туй Радославовъ го назначи държавенъ учитель тука и сега е радославистъ! Патриотъ човѣкъ, както виждате. Щѣлъ, казва му Ранковъ, скоро да падне Стоиловъ и той вѣрва, горкийтъ!

ньето на поземелния налогъ, съгласно съ новия законъ. Комиссията се прѣдсѣдателствува отъ г. Окр. управитель, а членове сѫ: прѣдсѣд. на Окр. Пост. Комиссия г. П. Едрецовъ, финан. началникъ г. Добриновский, окрѫжнитѣ сълѣтници г-да Папанчевъ, Славчевъ и Бобчевский и вѣщитѣ лица, избрани отъ Пост. Комиссия по двама изъ всѣка околия, г-да: Денчо Стояновъ и Ник. Х. Г. Холевичъ (Балчикско), Стоянъ Добревъ и Георги В. Касабовъ (Варненско), Дим. Поповъ и Стоянъ Златевъ (Добричско), Железъ Рачковъ и Христо Видовъ (Новоселско) и Железъ Велковъ и Хиню Куневъ (Провадийско). Вещитѣ лица не могѫтъ да засѣдаватъ по тѫжби отъ своитѣ околии. Комиссията ще се свика слѣдъ получаваньето на тѫжбитѣ.

Прочее, трѣбва всѣкой да си научи колко му е опрѣдѣлено даждието, а, ако има грѣшка, трѣбва да заяви, за да може да се поправи, когато си му е врѣмето.—

ВѪТРѢШНИ.

— Г-нъ Ст. Стамболовъ се оплаква въ послѣднитѣ броеве на вѣстника си „Свобода“, че, когато излѣзвалъ на расходка, подирѣ му вървѣли по двама стражари. Чудно нѣщо! Хичъ за това оплакванье ли трѣбва да има отъ страна на г. Стамболова или благодарность на правителството, дѣто му пази драгоцѣнния животъ отъ „непризнателния“ народъ? Не знае ли г. Стамболовъ, че ако излѣзе на расходка *самъ*, „непризнателния“ народъ може да му устрои такава ненадѣйна „овация“ за великитѣ му заслуги, щото расходката сé на расходка ще стане? Освѣнъ туй, по-добрѣ ли ще бѫде, да пращатъ подирѣ му шпиони, както едно врѣме пращаше той, въ битностьта си диктаторъ, подиръ виднитѣ тогава опозиционери? Ний мислимъ, че г. Стамболовъ трѣбва да цалува рѫцѣ на сегашнитѣ министри, дѣто като очитѣ си пазѭтъ драгоцѣнния му животъ, или, по-добрѣ, дѣто толкова го глѣзѭтъ....

— Провадийский миговий сѫдия г. Ст. Дрѣновски билъ испотрѣпалъ писаритѣ си, да му търсѭтъ въ „Държав. Вѣстникъ“ *закона* за несмѣняемостьта на сѫдиитѣ, приетъ, каже, отъ послѣднята сессия на Народ. Събрание! Така ни съобщаватъ, като и ни увѣряватъ, че е пълна истина.

Тая *новина* не ви ли се нрави?...

— Всичко, като всичко, ама хаплювцитѣ около „народнитѣ“ вѣстници: „*Народни* Права“, „*Народно* Съзнание „*Народна* Самозащита“ хичъ не струватъ хасъ отъ насъ. Да бѣхме на тѣхния умъ, нѣма съмнѣние, щѣхме да бѫдемъ сé „добри приятели“, но защото не обичаме да си кривимъ устата, а блъскаме въ очитѣ имъ тѣхнитѣ глупавщини, безчестни дѣла и алчность къмъ власть,—естественно е да ставаме за такива хубосници съ всѣкакви качества. Ето, въ послѣдньо врѣме, пакъ сме подигнѫли жлъчката имъ съ публикуваньето на Ранковата фалшификация—полицата отъ 18,000 лева!—Защо се сърдѭтъ тия хаплювци, а не смѣѭтъ да кажѫтъ ни буки за оспорванье публикуванитѣ документи? Какъ тъй, да не е кривъ който върши безобразията, а да бѫде кривъ който ги казва?

Оставяме шуменското „клѣпало“ да се пука противъ „до вчера добрия си приятель“ Бобчевски, за хатъра на единъ *фалшификаторъ*,—той самъ си плюе на лицето съ такъва защита. Насъ ни занимава главния хаплю, началникътъ на гладнитѣ. Той възбужда смѣхъ съ глупавата си аларма и съ желанието си „*да се избиватъ зѫбитѣ на клѣветници като Бобчевски.*“ Читательтъ трѣбва само да съобрази, че тоя „либералъ шефъ“ въ опозиция се мѫчи да разбива зѫби, а какво ли мисли да върши ако стане министръ—прѣдсѣдатель! Тогава „вагонъ дърва“ върху гърба на Бобчевски ще заповѣдва, по всѣка вѣроятность!

Любопитствуваме да знаемъ: щомъ Радославовъ е на мнѣние, щото да се избиѭтъ зѫбитѣ на противницитѣ му, не е ли и на мнѣние, щото и противницитѣ му да избиватъ зѫбитѣ нему? Като либералъ, трѣбва да допуща взаимностьта... Освѣнъ това, ний сме съгласни още, щото за такива избивания да не се оплакваме никому и никѫдѣ. Приема ли и той да се съгласи?

— По причина на градскитѣ ни избори, въ които, като граждани, се интересувахме, та издавахме притурки,—нѣмахме физическата възможность да управляваме изданието на вѣстника и закъснѣхме минѫлата седмица. Нѣма съмнѣние, че тия броеве дължимъ и ще ги доваксаме на г-да абонатитѣ си.

ГРАДСКИ.

— Г-нъ *Д-ръ Д. Милковъ*, прокуроръ въ града ни, се е сгодилъ съ госпожица *Кортеза Д. Данчева*, въ града ни.

Поднасяме на почитаемитѣ годеници нашитѣ честитявания.—

— Защо дѣлата по печата въ тукашния сѫдъ не били се гледали бързо, когато законътъ билъ искалъ „спѣшность“?—Това иска да знае нашето пѣтле и дава думата на... „който ѭ има“.

Ний имаме думата—тъй ни се прищѣ. И отговаряме на пѣтлето:

Защото сѫдътъ го е страхъ отъ пѣтлето, че е много *демократъ*, дори и социалистически радославистъ, та ще викне, че има тирания: на хората дѣлата стоѭтъ, а по печата току се гледатъ —може, на пр., да каже пѣтлето. А може да каже за туй, защото демократитѣ иматъ задачата, да подложѫтъ дѣлата по печата на общата процедура, безъ всѣкакви привилегии.—Не е приказката, но и ний имаме тамъ дѣлце по печата, а отъ пѣтлето ни е страхъ да кажемъ: гледайте го по-скоро.

Пъй, че демократъ пѣтле било, бей!

— Драгулевчето, редакторъ на „Нар. Самоз.,“ бѣше до скоро прѣдсѣдатель на македонското въ града ни дружество и даже отъ негово име блъскаше телеграмми до Султана, да дадѣлъ заръзоръ, правата на Македония, защото инакъ ще се бие съ него. Нѣма съмнѣние, че подобна лудория отъ едно халосано човѣче поставяше на око живущитѣ македонци прѣдъ турското правителство и тѣ вече не смѣяхѫ да отидѫтъ въ роднитѣ си мѣста. Развитието на тая спънка и, отъ друга страна, откриваньето на централно македонско дружество въ столицата докарахѫ, най-сетнѣ, катурваньето на Драгулевчето отъ прѣдсѣдателството, дѣго то бѣше кацнѫло, като височко мѣсто, за да кукурига на кассиера...

—По опрѣдѣление мѣстото за нови казарми край Евксиноградския пѫть стълкновението, което изникнѫ между военнитѣ власти, отъ една страна, и административната и общинска власти, отъ друга,—разрѣшението му е било отнесено да стане между Вѫтрѣшното и Военното Министерства.

Надѣваме се, че въпросътъ ще се разрѣши въ полза на нашата община, защищавана отъ Вѫтрѣшното Министерство. Но, ако тъй не бѫде, общината ни, като стопанка на мѣстото, ще трѣбва да заведе тогава искъ, по сѫдебенъ редъ.—

Ако се не лъжемъ, самъ г. военний министръ щѣлъ да дойде наскоро по тоя споръ, за да го изучва и самъ разбере положението му, а до тогава всичката работа ще стои спрѣна.

Като трѣбва да вѣрваме, че надлѣжнитѣ министерства ще разрѣшѫтъ появившия се споръ така, както искаме, мислимъ, че е добрѣ, да се почака, вмѣсто може би напраздно да се правѭтъ разноски за сѫдъ и пр.—

— Тѫзи вечерь нѣколко учителки, учители и ученици даватъ *концертъ* въ полза на фонда за издаванье извѣстното съчинение „Българско Отечество“, инициативата за което се дължи на Н. Ц. Височество Княза, който излѣзе на чело на това народополезно дѣло съ 20000 лева помощь.

— Една недѣля прѣди градскитѣ избори, дойдохѫ въ града ни радославистътъ отъ Бургазъ Георгиевъ, бившиятъ окр. управитель, и стамболовистътъ д-ръ Геннадиевъ, извѣстний редакторъ на „Балк. Зора“, съ цѣль да помирѭтъ двѣтѣ „либерални“ фракции тука за общо дѣйствие въ изборитѣ.— Не сполучихѫ и си отидохѫ. Но срѣщу изборния день тия фракции сѫ били съединили и задружно атакувахѫ нашата листа.

Ний поздравляваме цалунѫтитѣ братия! Тѣ си викахѫ вече единъ другиму „урра!“ и общо—„долу Стоиловъ!“

— „Ще устройвамъ скандали, боеве, митинги, ще правѭ, ще смъдѭ, нѣма да оставя на мира властьта и ще се мѫчѫ да компрометирамъ правителството“ —казва нашето Кошти. И началото на неговата дѣятелность видѣхме. На другата вечерь отъ избора 10-на паликарета, чужди поданници, сѫ нападнѫли въ градината Панако кехаята на работницитѣ Симеонъ Киряковъ и го били до несвѣсь, расцѣпили му главата и смазали му тѣлото съ бастони и столове! Всичко това, защото този сполучилъ да удари кракъ на Ранковия кехая Х. Лука, и го замѣстилъ по прѣдложението на самитѣ работници, а слѣдъ туй събралъ тия послѣднитѣ подъ нашата листа въ избора. Струва ни се, че сѫщий, толкова прѣслѣдванъ отъ Ранкова въ врѣмето на кметството му, ще е поударилъ нѣкой гъркъ въ избора сега и отъ тукъ ще се е възбудило сопаджийското имъ чувство.

Въ всѣкой случай, обаче, нека знае Коштито, съ свитата му заедно, че ако желанието на правителств. приятели е, да се избѣгватъ всѣкакви самораправии, туй не ще каже, че трѣбва да търпѭтъ и се компрометирватъ, като безсилни... Ний избѣгваме всичко и търпимъ такива несправедливи обиди, щото ако бѣше радославистската партия на власть, саде противници и опозиционери би станѫло по улицитѣ. Въ опозиция тъй нахални като сѫ, какъ ще се въздържатъ тия хора срѣщу омразнитѣ си, ако имахѫ власть?: Пази Боже! Не напраздно е рѣчено. „на луда крава Богъ не дава рога“..!

ИЗЪ НАШИЯ ПЕРИОД. ПЕЧАТЪ.

„Нар. Права“ въ 51-ия си брой (уводната статия) плаче за *„частичния“* народенъ идеалъ (даванье права на нашитѣ братия въ Македония). Този сопаджийски вѣстникъ иска да увѣрява читателитѣ си, че правителството било противъ даваньето човѣшки правдини на македонскитѣ българи. Отдѣ измукува тѣзи безобразни клѣвети „Нар. Права“ — ний не знаемъ. А знаемъ положително, че правителството ни, на чело съ умния и тактиченъ нашъ Князь, полага голѣми старания за подобрение участьта на нещастнитѣ наши братия македонци; само че правителството не желае да вдига отъ това (което му е *дължность)* голѣмъ шумъ, като извѣстната празна бъчва въ баснята — шумъ, какъвто навѣрно би вдигалъ Радославовъ и за най-нищожната услуга къмъ своето отечество; па и, освѣнъ туй, въпросътъ е толкова деликатенъ, щото „Народ. Права“ щѣше да направи несравненно по-голѣма добрина на македонцитѣ, ако мълчеше и не си служеше съ „частичния“ идеалъ въ борбата си за... кокала.

„Народъ“, Търновский вѣстникъ съобщава, че на историческото мѣсто, въ Дрѣновския мънастиръ „Св. Архангелъ“ е билъ положенъ на 7-й того основнитъ камъкъ на проектирания паметникъ. Въ оградитѣ на светата тая обитель, както помни всѣкой, нашитѣ патриоти българи се защищавахѫ отчаянно цѣла седмица (1-й — 8-й Май 1876 г.) срѣщу турскитѣ орди и сложихѫ костите на 119 души за свободата ни. Паметникътъ се въздигнѫ отъ Търновския Окр. Съвѣтъ. Полаганьето на основния камъкъ е станѫло много тържественно, при много народъ, родъ-роднини на падналитѣ борци, въ присѫтствието на Н. В. П. митрополита Климента, на окр. управитель, войскитѣ на Търновския гарнизонъ, граждани и гражданки отъ Дрѣново, Трѣвна, Габрово, Севлиево и пр.

„Забѣлѣзваше се — пише „Народъ“ — едно оживление, но не такова буйно, шумно, както при други посѣщения на множество на който и да било мънастиръ, а нѣкакъ така тихо, тайнствено. Всичко живо се бѣше прѣнесло въ оная мрачна епоха, която прживѣхме послѣднитѣ години па петвѣковното ни робство. Жалкитѣ развалини отъ старитѣ огради на мънастиря, диритѣ по тѣхъ отъ ударитѣ на турскитѣ топове, свѣтитѣ кости на избититѣ мѫченици, наредени въ една дървена капелка, — всичко това караше човѣка да се позамисли надъ минѫлото и да погледне въ настоящето. Прѣдъ него неволно испѫквахѫ оня извѣстенъ редъ събития и велики дѣла на толковато достойни български синове, които безъ да гледатъ на исключителни обстоятелства, безъ да се замислятъ надъ своето бѫдѫще, безъ да очакватъ нѣкакви си лични облаги, прѣзирахѫ бащи, майки, невинни дѣца, оставихѫ ги на промисъла Божий, дигахѫ на рамо пушка и отивахѫ явно да умиратъ за свободата и благото на своя народъ, да отмъстѭтъ за поруганата честь на майка си, на жена си и сестра си...“

„Защитникъ“, Ловчанский вѣстникъ, съобщава, че 800 граждани сѫ подали прошение за растурваньето на общинския имъ съставъ, съ редъ мотиви.

„Постоянство“, Т. Пазарджикски вѣстникъ, съобщава, че въ Батакъ тая година на 4-й Май е станѫла обявената панахида и праздненството за нечутитѣ тамъ звѣрства на 4-й Май 1876 год.

„Надъ самитѣ врата на този дворъ, стѣнитѣ на който бѣхѫ окичени съ черни знамена, — описва „Постоянство“ — бѣше издигнѫта траурна арка съ надписъ: „*Тукъ прѣтърпѣха мѫченическа смѫрть повече отъ 3000 души*“. На дѣсната страна на самия дворъ бѣше въздигнѫтъ самия паметникъ, облѣченъ въ чърно, на който личеше надписътъ съ златни букви „*Поклонъ на Вашиятъ прахъ, мѫченици*“. Онова, обаче, което възбуждаше най-живо въспоминание за станѫлитѣ звѣрства и което правѣше да потрепери човѣкъ при видътъ на този паметникъ, бѣхѫ черепитѣ, наредени въ петъ реда въ подножието на памятника. Това печално зрѣлище направи да се расплачатъ нѣкои отъ ораторитѣ, които щѣхѫ да говорѭтъ“.

„Стара Планина“ съобщава: „*Единъ селенинъ отъ с. Скобелово* (Брѣзовска околия) ни пише, че направили много хубаво впечатление мѣркитѣ на г. Гешева, управл. Мин. на Земледѣлието и Търговията, който е възложилъ на особна коммиссия да изучи нуждитѣ на населението — земледѣлцитѣ. Ний не знаемъ какви мѣрки ще вземе правителството за прѣкратяванието на прикритото зло; но мислимъ, че при всички други мѣрки, които ще вземе не ще бѫде злѣ, ако се издаде единъ законъ, който за въ бѫдѫще да урежда дѣлото на селскитѣ лихвари; именно: записитѣ имъ да се правѭтъ въ общинското управление и лихвата, която ще слѣдва да се наложи на капитала за всичкото врѣме, да се прѣсмѣта отъ кмета и паритѣ да се броѭтъ на заимача прѣдъ лицето на сѫщия. Освѣнъ това, записътъ да бѫде подписанъ и отъ двама члена съ общинския печатъ, така както това става до сега съ записитѣ на земледѣлческитѣ касси. Инакъ, други срѣдства мѫчно ще спасѭтъ нашия земледѣлецъ, защото нашитѣ селски лихвари при направата на записа капитализиратъ и лихвата, която е огромна и за невѣрванье“-

„Свобода“ Грозно се заканва г. Стамболовъ на Парламентарната Комиссия, защото се била распоредила да му се не издава задграниченъ паспортъ. Това било, казва „Свобода“, произволъ отъ страна на комиссията,—тѫзи комиссия, която е избрана и натоварена отъ цѣло едно Народно Събрание, да издири всички злоупотрѣбения прѣзъ минѫлия режимъ! Да правишъ изслѣдване за едно прѣстѫпление — и да пуснешъ прѣстѫпника да избѣга! Тъй ли се иска на „Свобода“? Трѣбва ли Парламентарната Комиссия, като прави изслѣдване за злоупотрѣбленията на прѣстѫпника Стамболова, да пустне самия Стамболовъ да офейка? Ами тогава съ какви очи ще се явѭтъ членоветѣ на тѫзи комиссия въ идущето Нар. Събрание, което, навѣрно, ще има да чуе доклади за ужасни злоупотрѣбения и съ власть, и съ народна пара, и ще иска строгото наказание на злодѣеца, а пъкъ злодѣецътъ го нѣма: Парламентарната

комиссия го пустнѣла да офейка? Защо сѫ тогава тѣзи грозни заканвания къмъ Парламентарната Комиссия, която, ако истина се е распоредила да се не изда задграниченъ паспортъ на г. Стамболова, то ни най-малко не е направила нѣкакъвъ произволъ, а е испълнила своята длъжность? За любопитство на нашитѣ читатели ний ще имъ прѣдадемъ сѫщитѣ думи на „Свобода“, съ които се заканва на комиссията. Ето ги: *„А на членоветѣ на комиссията тѣ сега още заявяваме, че за своитѣ безакония, прѣвишение на власть и произволи(!! р.), които тѣ вършѣтъ за смѣтка на българскитѣ граждани* (ами като ги е избрало Нар. Събрание за чия смѣтка да вършѣтъ? р.), *тѣ единъ день скѫпо и прѣскѫпо ще заплатѣтъ* **съ кожитѣ си.** *Това нека имъ бѫде обица на ухото.“* Чухте ли сега какво има да постигне членоветѣ на Парламентарната Комиссия, ако е писано на г. Стамболова пакъ да дойде единъ день на власть? При всичко туй и ний ще посъвѣтваме членоветѣ на комиссията да си окачѣтъ що една обица на ухото, та винаги да иматъ на ума си, че цѣлъ народъ, въ лицето на своитѣ прѣдставители, ги е натоварилъ съ грижата, да пазѣтъ врабчето, да не исхвръкне изъ кафеза, че подирѣ—върви го търси, колкото щешъ.....

„Народни Права.“ Органътъ на г. Радославова (брой 53) въ вѫтрѣшнитѣ си новини казва на едно мѣсто, че *днешната* либерална партия била имала „ясно и точно опрѣдѣлена программа“. Ний ще се въздържимъ за сега отъ смѣха, който възбужда у насъ дъртата лъжа на „Нар. Права“ относително „ясно и точно опрѣдѣлената программа“, а ще попитаме само г. Радославова да ни каже: кой е сега шефъ на *днешната* либерална партия, защото ний още не знаемъ това положително? Като ни се отговори на това питанье, тогава хемъ ще се смѣемъ, хемъ ще порасправимъ нѣкои и други нѣща за „ясно и точно опрѣдѣлената (текмилъ!) программа“.

ДЮБОПИТНИ.

(Продължение)

22.

Съ голи и мѫчно испълними обѣщания не може да сѫществува нито една политическа партия, много по-малко пъкъ да усвои повече почва и послѣдователи.

23.

Азъ намирамъ, че не е добрѣ убѣждението на онія, които, като служѣтъ на държавата, казватъ: нека дѣтето изъ коритото и съ водата да се исхвърли, нека държавата пропадне, азъ не могѫ инъкъ — това е моето убѣждение.— Туй нѣщо всѣкогашъ ме подсѣща на оная фалшива майка у Соломоновата присѫда, на оная майка, която се била съгласила дѣтето по наполовина да се разсѣче и да се даде на двѣтѣ. Такива людье би разрушили и държавата, на тѣхъ би било всичко хубаво, само, ако могѫтъ да успѣѭтъ съ своята воля.

24.

Сѫщностьта на революционерното гледище се състои всѣкогашъ въ това, че своя собственъ сѫдъ, своя инатъ и прищевки въздигатъ надъ законитѣ, които трѣбва да важѫтъ за държавата. Това сѫ революционери, а не реформатори. Сѫщностьта на реформата е съвсѣмъ другояче. Реформаторътъ се стрѣми чрѣзъ законенъ пѫтъ да дойде до измѣнението на закона, а до тогава, доклѣ законътъ не се измѣни, той му се покорява.

25.

Въ голѣма държава не се управлява така, както искатъ единични партии, но трѣбва да се вземе въ оцѣнение мнѣнието на всички партии, каквито има въ държавата и отъ резултата да се тегли линия, по която правителството, като правителство ще управлява.

26.

Партикуляризма е причина за нашата слабость, ала и въ нѣкой погледъ е причина, че Германия е процъфнѫла. Толкозъ малки германски центрове сѫ распространили въобще добро образование и благосъстояние по всичкитѣ краища на Германия, нѣщо, което много мѫчно може да се намѣри въ другитѣ централистически, организарани и велики държави.

27.

Политиката на двѣ велики държави можемъ да сравнимъ съ положението на двама инатници, които единъ другия не познаватъ и ненадѣйно се намѣрѫтъ въ една пуста шума. Какъ единия на другия вѣрва, тогава, когато единия посѣгне съ рѫката въ джеба си, а онзи, другия, вече е приготвилъ своя револверъ, и когато чуе какъ първия вдига окорака, той вече стрѣля. Така е и съ великитѣ сили, отъ конто всѣка има влияние на рѣшението на другата. Тукъ трѣбва внимателно да се избѣгва първия поводъ за недовѣрие или лошо расположение, ако искаме да запазимъ приятелството.

ЯВНА БЛАГОДАРНОСТЬ.

Дирекцията на Варн. Д. Д. Гимназия „Мария-Луиза“ исказва сърдечната си благодарность къмъ долупоименованитѣ лица за просвѣтеното имъ съдѣйствие въ забавителната вечеринка, дадена на 13. т. въ полза на дружеството за подпомаганье на бѣднитѣ ученички при сѫщата гимназия, а именно: Началника на Варненския Гарнизонъ подполковникъ г. Попповъ — за отстѫпванье залата на военния клубъ и музиката, на Г-да С. А. Бешковъ, Ив. Петрасъ, Ст. Михаиловъ и Г-ца Д. Маркатели за личното имъ участие въ музикално-литерат. часть на вечеринката, на г. В. Божиловъ — за продаванье билетитѣ. Благодарение на сторената услуга, дружественния фондъ се увеличи съ 250 лева — чиста печала.

г. Варна, 17-й 1895 г.

Отъ Дирекцията.

Отъ Сѫд. Прист. при Вар. Окр. Сѫдъ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 189

На основание испълнителния листъ № 1038 отъ 22-й Май 1892 г. Издаденъ отъ I. Варненский Мировий Сѫдия въ полза на Василя Николовъ отъ Варна, противъ Куртя Добревъ отъ сѫщия градъ, живущъ въ село Сулуджа-ялѫ (Провадийско) за 104 лева, лихви и др. разноски и съгласно чл. чл. 1021-1025 отъ гражданското сѫдопроизводство обявявамъ, че слѣдъ трикратното публикование настоящето въ „Черно Море“, ще почне публичната продажба на долѣозначения имотъ и ще се продължава (31) день, слѣдъ това ще има правонаддавание 5 % въ десятдневенъ срокъ, въ канцеларията ми въ гр. Варна ще се произвѣде продажбата му, принадлѣжащъ на длъжника Куртя Добревъ, а той е: Едно **лозе** находяще се въ Варненскитѣ лозя, въ мѣстностьта нарицаета „Сотира“, състояще отъ два (2) декара, между съсѣдатѣ: Янаки Вълчевъ, Х. Панаиотъ Кирияковъ, Теоха2и Мариноглу и Балчиклѫ Теодори, оцѣнено за 200 лева, отъ която цѣна ще почне наддаванието. — Интересующитѣ се могѫтъ да се явяватъ въ канцеларията ми въ Варна, всяки присѫтственъ день и часъ за приглежданте книжата по продажбата.

гр. Варна, 20 Януарий 1865 г.

Сѫд. Приставъ: **Г. Захариевъ.**

3—819—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1322

Подписанний Ж. Ивановъ П. Сѫдеб. Приставъ при Варненский Окрѫженъ сѫдъ, на Балчикский Участъкъ, на основание чл. чл. 903 и 950. отъ Гражданското Сѫдопроизводство, обявявамъ, че на 3-й Юнтй 1895 г., часа отъ 9 прѣдъ обедъ, при Окол. Управление въ гр. Балчикъ ще продавамъ слѣдующитѣ движими имущества, принадлѣжащи на Иванъ Михалевъ отъ с. Гаргалѫкъ а тѣ сѫ: 1) Една **буга** на 3 год. оцѣнена за 30 лева; 2) Петь **крави** по на 6-7 години, съ три **тѣлета** оцѣнени за 100 лева; 3) Едно **волче** на 3 години, оцѣнено за 15 лева; 4) Двѣ **даначета** годиначета, едното женско, а другото мѫжко, оцѣнени за 20 лева лева; 5) Два **коня** сиви по на 5 години, два **хамутя,** едни **дизгини** и една желѣзна **каруца,** оцѣнени вѣдно за 300 лева.

Тѣзи нѣща ще се продаватъ за удовлетворение искътъ на Стелияно Скиличи отъ Каварна по испълнителний листъ № 5317 отъ 23 Ноемврий 1894 годмна на Балчикский Мир. сѫдъсъстоящъ се отъ 610 лева лихвата по 10 % отъ 20 Августъ 1893 година сѫдебни разноски 31 левъ и тѣзи, които ще послѣдватъ.

Наддаванието ще почне отъ оцѣнката.

Интересующитѣ се могѫтъ да виждатъ книжата по продажбата всѣки присѫтственъ день и часъ, въ канцеларията ми.

гр. Балчикъ 19 Май 1895 г.

П. Сѫдебенъ Приставъ: **Ж. Ивановъ**

1—825—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1321

Подписаний Ж. Ивановъ П. Сѫдебенъ Приставъ при Варненский Окрѫженъ сѫдъ, на балчикский участъкъ, на основание чл. чл. 903 и 950 отъ Гражданссото Сѫдопроизводство, обявявамъ, че на 12-ий Юний 1895 год. часа отъ 9 прѣдъ обѣдъ при окол. управление въ г. Балчикъ ще продавамъ слѣдующитя движими имущества, принадлѣжащи на Д. Илиевъ и Д. Статевъ отъ с. Ялѫ-Ючьорманъ, на Д. Илиевъ. 1) **кобила** сива на 10 години съ двѣ кончета по на 1 и 2 години, оцѣнени за 120 лева; 2) **конь,** дениръ-геокъ на 7 години оцѣненъ за 70 лева; 3) **крава,** сива на 6 год. съ едно теле оцѣнена за 30 лева; 4) **крава,** на 6 год. за 25 лева; 5) **даначе,** на 3 год. за 20 л. 6) два **вола,** по 7 год. за 70 лева; На Д. Статевъ, 1) **крава,** на 7 год. съ теле за 40 лева; 2) двѣ **даначета,** по 3 год. за 30 лева.

Тѣзи добитаци ще се продаватъ за удовлетворение искътъ на Михалаки Панаиотъ отъ каварна по испълнителний листъ № 4781 отъ 28 Октомврий 1894 год. на балчикский Мир. сѫдъ, за 390 лева, лихвата по 10 % отъ 2 Августъ 1894 год. и разноскитѣ по испълнението.

Наддаванието ще почне отъ оцѣнката.

Интересующитѣ се могѫтъ да виждатъ книжата по продажбата всѣки присѫтственъ день и часъ, въ канцеларията ми.

гр. Балчикъ, 19-й Май 1895 г.

П. Сѫд. Приставъ: **Ж. Ивановъ.**

1—724—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2854

Подписаний, Д. Капитановъ, П. Сѫдебенъ Приставъ при Варненский Окрѫженъ Сѫдъ, на I. Добрич. Участъкъ, на основание чл. чл. 910 и 915 отъ Гражданското Сѫдопроизводство, обявявамъ, че на 15-й Юний т. г. въ с. Чифутъ кьой ще продавамъ слѣдующитѣ движими имущества, принадлѣщащи на Муртаза Ахмедовъ отъ с. Чифутъ куюсу, а тѣ сѫ: 1) Единъ чифтъ **конье,** оцѣнени 120 лева; 2) Една желѣзна **каруца** съ **сандъкъ,** нова, оцѣнена 150 лева; 3) Единъ **сапляѫкъ** плѣва отъ 5 колача, оцѣненъ 80 лева; 4) Половина **сапляѫкъ** слама (цѣлий сапляѫкъ е отъ 6 колача), оцѣненъ половиния 50 лева.

Тѣзи имущества ще се продадѫтъ за удовлетворение искътъ на Артюнъ Нерозиянъ отъ с. Мусубей по испълнителний листъ № 362 отъ 21 Януарий 1895 година на II. Добрич. Миров. сѫдъ, състоящъ се отъ 381 л. 50 ст. лихвата имъ 10 % год. отъ 19 Септемврий 1894 год.

Наддаванието ше почне отъ оцѣнката.

Интересующитѣ се могѫтъ да се явятъ на означений день и часъ, на мѣстото и да наддаватъ.

гр. Добричь, 8 Май 1895 г.

II. Сѫдебенъ Приставъ: **Капитановъ.**

1—814—1

Управление на Началника на Шуменский Гарнизонъ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 89

гр. Шуменъ, 13 Май 1895 год.

Управлението на Началника на Шуменский Гарнизонъ обявява на интересующитѣ се, че търгътъ за отдаване на прѣдприемачъ постройката на една нова казарма въ гр. Шуменъ, за което се отнася обявлението отъ сѫщото управление отъ 29-й Априлий т. г. подъ № 77 обнародвано въ 148 брой на вѣстникъ „Черно Море“ и 17 брой на в. „Български Новини“, се отлага да се произвѣде на 24 т. м-цъ, а перетрожката на 26 сѫщий въ 9 часа сутринѭта въ сѫщий градъ и помѣщение, както е било казано въ горѣупоменѫтото обявление.

Отъ Управлението на Началника на Шуменский Гарнизонъ

1—817—1

Балчикско Гр. Общ. Управление

ОБЛВЛЕНИЕ

№ 1067

Обявява се за знание на интересующитѣ ся, че въ канцеларията на Общинското Управление на 2 Юний т. г. въ 9 часа прѣдъ пладнѣ ще се произвѣде публиченъ търгъ съ явна конкуренция и съ переторожка на слѣдующий день, за отдаване на прѣдприемачъ направата на II-й главенъ на града Балчикъ пѫть, които ще мине прѣзъ III-й участъкъ „Геледжя Махлесси“.—

Първоначалната сумма на прѣдприятието възлиза на 7976 лева, исканий залогъ е 399 лева, съгласно чл. 48 отъ закона за Приема търгове.

Желающитѣ да вземѫтъ участие въ търгътъ трѣбва да се съобразяватъ съ чл. 6 отъ сѫщий законъ. Планътъ, поемнитѣ условия и всички книжа относящи ся до прѣдприятието, сѫ на расположението на интересующитѣ, въ канцеларията ми на Общинското Управление, всѣки присѫтственъ день и часъ.

гр. Балчикъ, 16 Май 1895 год.

Кметъ: **С. Икономовъ**

Секретарь: **Г. Станчевъ.**

1—821—1

Българска Търговска Банка

ОБЯВЛЕНИЕ

Българската Търговска Банка въ гр. Руссе има честьта да извѣсти на почитаемата публика, че отъ 1 тек. Май почна редовно да функционира и извършва слѣдующитѣ операции:

1) Сконтира търговсби записи и полици въ Княжеството или въ странство;

2) Отпуща заеми по специални текущи смѣтки съ поръчителство или срѣщу депозитъ на портфейлъ;

3) Отпуща заеми срѣщу залогъ на български и чуждестранни цѣнни книжа;

4) Отпуща заеми срѣщу депозитъ на разни видовѐ стоки и се грижи за тѣхното продаване;

5) Издава, купува и продава чекове, делегации, акредитиви и всѣкакъвъ видъ камбио срѣщу всичкитѣ европейтки тържища;

6) Приема всѣкакъвъ видъ влогове срочни, безсрочни и на текуща лихвенна смѣтка;

6) Инкассира мѣстни и чуждестранни полици, и

8) Извършва всички др„ги видове операции, прѣдвидени въ Уставътъ на Банката.

Размѣрътъ и исловията на сконтото, лихвитѣ и комиссионитѣ по всички видове операции се опрѣдѣлѭтъ отъ Управителний Съвѣтъ на Банката.

По извършванието на всички горѣизложени операции Г. Г. клиентитѣ се умоляватъ да се обрѫщѫтъ къмъ Банката въ Руссе, или къмъ нейнитѣ Агенти въ окрѫжнитѣ и околийскитѣ градове.

гр. Руссе, Май 1895 г.

Отъ **Българската Търговска Банки.**

3—820—1

LEO JOSEPH, Bankgeschäft.

Джирово-Конто при
Reichsbank.

Berlin W.
Postdamer Strasse № 71.

Клонъ въ **NEUBRANDENBURG.**

ЗНАЙТЕ ЛИ?

Че второто тегление на Мекленбургската парична най добра и богата въ шансъ за печалба лотария, и на която печалбитѣ въ банкноти или злато се исплащатъ, ще бѫде прѣзъ Юний. Отъ планътъ на обратната страница виждате, че оставатъ още 5 отдѣла, и при другитѣ голѣми печалби

още 500000 Марки, 300000 Марки, 200000 Марки

ще бѫдѫтъ истеглени; отъ **80000** билети **трѣбва 40000** съ печалби да бѫдѫтъ истеглени.

ВСѢКОЙ ВТОРИ БИЛЕТЪ ПЕЧЕЛИ!

Законната цѣна на 1/4 билетъ лева зл. 11.
„ „ „ 1/2 „ „ „ „ 22.
„ „ „ 1/1 „ „ „ „ 44.

прѣпоржч. — Порто и листа 70 стотинки.

Моля порѫчкитѣ въ късо врѣме да ми испратите. При испращанието на суммата съ пощ. записъ за спистение на порто можите да пиите каквото искате на частьта, която азъ ще отрѣжѫ отъ него, исплащанието приематъ още въ банкноти отъ всѣка Държава.

Теглението ще бѫде на 3 и 4 Юний н. ст. 1895.

Съ Почитание
LEO JOSEPH.

ПЛАНЪ НА 239 ГОЛѢМА Mecklenbg.-Schwer. ДЪРЖАВНА ЛОТАРИЯ
състояща отъ 80000 билета съ 40000 печалби.

2-то тегление на 3 и 4 Юний 1895.

1	печалба	отъ	30000	марки	—	30000 марки
1	„	„	5000	„	—	5000 „ „
1	„	„	3000	„	—	3000 „ „
1	„	„	2000	„	—	2000 „ „
8	„	„	1000	„	—	8000 „ „
12	„	„	50	„	—	6000 „ „
16	„	„	300	„	—	4800 „ „
10	„	„	200	„	—	2000 „ „
2950	„	„	76	„	—	224200 „ „
3000	печалби				—	285000 Марки

3-то тегление на 27 и 28 Юний 1895.

1	печалба	отъ	40000	Марки	—	40000 Марки
1	„	„	5000	„	—	5000 „ „
2	„	„	3000	„	—	6000 „ „
2	„	„	2000	„	—	4000 „ „
8	„	„	1000	„	—	8000 „ „
12	„	„	500	„	—	6000 „ „
16	„	„	300	„	—	4800 „ „
8	„	„	200	„	—	1600 „ „
2950	„	„	108	„	—	318600 „ „
3000	печалби					394000 Марки

4-то тегление на 20 и 22 Юлий 1895.

1	печалба	отъ	50000	Марки	—	50000 Марки
1	„	„	10000	„	—	10000 „
1	„	„	5000	„	—	5000 „
2	„	„	3000	„	—	6000 „
3	„	„	2000	„	—	6000 „
9	„	„	1000	„	—	9000 „
10	„	„	500	„	—	5000 „
14	„	„	300	„	—	4200 „
10	„	„	200	„	—	2000 „
2949	„	„	140	„	—	412860 „
3000	печалби					510060 Марки

5-то тегление на 13 и 14 Августъ 1895.

1	печалба	отъ	60000	Марки	—	60000 Марки
1	„	„	10000	„	—	10000 „
2	„	„	5000	„	—	10000 „
3	„	„	3000	„	—	9000 „
4	„	„	2000	„	—	8000 „
8	„	„	1000	„	—	8000 „
10	„	„	500	„	—	5000 „
14	„	„	300	„	—	4200 „
7	„	„	200	„	—	1400 „
2950	„	„	162	„	—	477900 „
3000	печалби					593500 Марки

ЦѢНАТА НА ОРИГИНАЛНИТѢ БИЛЕТИ
по законната цѣна.

				еднa четвъртъ		половина		цѣлъ бил
2.то	„	„	11.	„		22.	„	44.—
3-то	„	„	8.25	„		16.50	„	33.—
4-то	„	„	8.25	„		16.50	„	33.—
5-то	„	„	8.25	„		16.50	„	33.—
6-то	„	„	5.50	„		11.—	„	22.—
всич. отдѣли	л. зл.		41.25	лева зл.		82.50	лева зл.	165.—

Прѣпоръчано, порто и листа 70 ст. за всѣка класса отдѣлно — Печалбитѣ въ каквато голѣмина и да бъдатъ исплащамъ веднага въ злато.

6-то тегление отъ 5 до 25 Септемврий 1895.

ГОЛѢМАТА ПЕЧАЛБА МАР. 500000
въ щастливъ случай.

1-вата	премия	Марки	300000	Марки	300000
1 печалба	отъ	„	200000	„	200000
1	„	„	100000	„	100000
1	„	„	50000	„	50000
1	„	„	40000	„	40000
1	„	„	30000	„	30000
1	„	„	20000	„	20000

6-то тегление отъ 5 до 25 Септемврий 1895.

ГОЛѢМАТА ПЕЧАЛБА МАР. 500000
въ щастливъ случай

5	„	„	„	10000	„ 50000
20	„	„	„	5000	„ 100000
200	„	„	„	3000	„ 600000
600	„	„	„	1000	„ 600000
700	„	„	„	500	„ 350000
23469	„	„	„	162	„ 3801978
25000	печалби	и	премията		6241978

ПРИ КУПУВАНИЕТО НА БИЛЕТИ ОТЪ ПОСЛѢДНИТѢ КЛАССИ ТРѢБВА ДА ИМЪ СЕ ЗАПЛАТЯТЪ ПО ПЪРВИТѢ КЛАССИ, КОИТО СЖ ТЕГЛЕНИ ВЕЧЕ.

Отговоренъ Редакторъ **Мих. Димитровъ** Варна, Печатница **Н. Петровъ**